

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๕

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๐

(๑๔)

ครั้งที่ ๒๘/๒๕๓๐ (สามัญ)
เรื่องร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี
พ.ศ. ๒๕๓๑ พิจารณาเป็นครั้งที่ ๒-๓ (ต่อ) ๓๕๓๗-๓๕๓๘

แก้คำผิด

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๓๒๖๗	๓.๕	ชดประทาน	ชดประทาน
๓๒๗๕	๓๗	กระทำ	กระทำ
๓๒๗๖	๓	กระทำ	กระทำ
๓๓๗๖	๕	พระยาฤทธิชัย	พ.อ. พระยาฤทธิชัย
๓๔๔๕	๒	ทั้งหมด	ทั้งหมด
๓๕๕๓	๖	เมื่อกล่าวได้	เมื่อกล่าวได้
๓๖๒๐	๓๕	ประชาชน	ประชาชน
๓๖๒๐	๓๖	ชดประทาน	ชดประทาน
๓๖๕๕	๓๗	แก้	แก้
๓๖๗๗	๕	เดินอากาศ	เดินอากาศ
๓๗๐๕	๓๕	เทศก	เทศก
๓๗๗๒	๓๖	พระราชบัญญัติ	พระราชบัญญัติ
๓๘๓๗	๗	ตาม	ตาม
๓๘๓๗	๗	นายฉ้วน	นายฉ้วน
๓๘๔๐	๖	นายเชมชาติ	นายเชมชาติ
๓๘๗๗	๗	ประมาณแพง	ประมาณแพง

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๔/๒๔๘๐ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๒

วันเสาร์ที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๘.๐๘ นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วันหนึ่งสมาชิกมาประชุม ๑๓๘ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ในวาระต่อไปขอให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๑ กระทรวงการคลัง ว่าด้วยกรมบัญชีกลาง

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : เมื่อวานนี้ได้มีการอภิปรายกันถึงเรื่องการที่รัฐบาลขอตั้งคลังอำเภอขึ้น และข้าพเจ้ามีความเห็นว่ามันไม่ควรจะจัดตั้ง แต่ในจดหมายของข้าพเจ้านั้นได้พูดถึงว่า ถึงอย่างไรก็ดี เมื่อได้มีการขอมติกันแล้ว อาจจะเห็นว่า สภานี้ได้อนุมัติให้จัดตั้งได้ ข้าพเจ้าจึงได้ให้ความสังเกตไว้ จึงทำให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเห็นไปว่า ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย ข้าพเจ้าเห็นแต่ฝากความสังเกตไว้ ความจริงหาเป็นดังท่านเข้าใจนั้นไม่ ข้าพเจ้าได้พูดในชั้นแรกแล้วว่า การตั้งคลังอำเภอขึ้นข้าพเจ้าเห็น

ว่าไม่เป็นการสมควรที่จะอนุมัติ แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าท่านใดอนุมัติให้ตั้งได้แล้ว ข้าพเจ้าก็ขอฝากความดังเถิดว่า ในการที่ผู้หนึ่งผู้ใดร้องขอว่าจะทำไม้ไผ่พวกนั้น จะเป็นทางที่ทำให้งบประมาณเพิ่มขึ้นเรื่อยไป จึงขอฝากความดังเถิด อีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าขอขอมความเข้าใจได้ว่าไม่ใช่ข้าพเจ้าเห็นด้วย เป็นแต่เถียงไว้เท่านั้นเอง

ต่อไปข้าพเจ้าอยากจะพูดถึงเรื่องที่ไม่ควรอนุมัติ เพราะอะไร เพราะเหตุว่าในการที่เราจะตั้งคลังอำเภอชนบท นอกจากจะเป็นการสิ้นเปลืองเงินโดยเปล่าประโยชน์แล้ว ข้าพเจ้ายังเห็นไปว่าในการที่เราตั้งคลังอำเภอชนบทเพียง ๑ ตำแหน่งใน ๑ อำเภอ เรายังมีเดิมยื่นอีก ๒ คน ๆ หนึ่ง ๕๐ บาท อีกคนหนึ่ง ๓๐ บาท เช่นนี้ ดูเหมือนว่าเราตั้งเอางานซึ่งเคยฝากเขาไว้ก่อนมาตั้งชน ๑ ตำแหน่ง และมีเดิมยื่นเพิ่มขึ้นอีก ซึ่งแต่เดิมฝากกับสมุหบัญชีชน สมุหบัญชีเงินเดือน ๘๐ บาท แล้วก็ทำงานคลังอำเภอด้วย ครั้นแยกออกไป งานซึ่งเคยฝากนั้นก็ตั้งให้ถึง ๓๐๐ บาททีเดียว และมีเดิมยื่นอีก ๒ คนด้วย เห็นว่าพอตั้งตำแหน่งใหม่ก็มีเงินเดือนตั้งถ่วงแล้ว คุ้มหน้าค่ามาแต่เดิม เช่นนี้ก็เป็น การไม่ยุติธรรม แต่ผู้ใดที่รับฝากงานมากจะ ได้รับความน้อยเนื้อต่ำใจขึ้น พูดถึงปริมาณงานในอำเภอรู้ดีว่าจะไม่มีเท่าไร เพราะเป็นการเบิกจ่ายสำหรับอำเภอเท่านั้น สำหรับจังหวัดซึ่งเคยมีหลายอำเภอมาเบิกรวมกัน การตรวจฎีกาก็ การเบิกจ่ายก็ มีไม่มากเท่าไร ในวันหนึ่ง ๆ จะมีการตรวจฎีกา บางจังหวัดก็เพียง ๑ หรือ ๒

ฎีกาเท่านั้น การรับจ่ายเงินก็ไม่สู้มาก ถ้าหรับคลังอำเภอที่จะตั้งขึ้น
 ข้าพเจ้าคิดว่าไม่สู้มากเหมือนกันคงจะไม่มั่งงานเหลือมือ ขอได้โปรด
 หนักดู ผู้บริหารงานส่วนภูมิภาคในส่วนของอำเภอนี้เจ้าหน้าที่อำเภอแค่
 เดิมมา สุ่มหับบัญชีอำเภอ หรือสรรพากรอำเภอก็ดี สรรพสามิต
 อำเภอก็ดี ขบวนการอำเภอก็ดี เหตุฉะนี้การบริหารงานรับผิดชอบเป็น
 กรมการอำเภอ แต่ว่าเงินเดือนเพียงสามเดือนพนักงานเท่านั้น สุ่มมต
 ด้อย่างขบวนการอำเภอผู้มีหน้าที่รับผิดชอบปกครองครุประชาชาติ
 จำนวนตั้งร้อย ๆ คนขึ้นไป และมีหน้าที่รับผิดชอบในการเงินไม่น้อย
 เช่นนี้ มีเงินเดือนเท่าไร เพียง ๕๕ บาท และขบวนการอำเภอทำ
 หน้าที่อะไรบ้าง การเงินก็มาก รับผิดชอบการเงิน เดือนละหมื่นบาท
 ก็มี และงานธุรการทุก ๆ กรมไปรวมอยู่ที่ขบวนการอำเภอ เช่นกรม
 ศึกษาธิการ กรมพดศึกษา กรมศังปากว อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ และ
 เงินเดือนเขาเพียง ๕๕ บาท พอตั้งคลังอำเภอขึ้น ซึ่งเคยเป็นงานฝาก
 เท่านั้น ไปให้ตั้ง ๑๐๐ บาท และมีเด็มนผู้ช่วยเงินเดือน ๕๐ บาท
 เกือบเท่าขบวนการอำเภอเสียแล้ว นขอให้คิดดู การที่ไปตั้งตำแหน่ง
 ใหม่โดยไม่มีใครควบคุมถึงคุณภาพการงานเช่นนี้ คนหนึ่งงานมากเงิน
 เดือนน้อย อีกคนหนึ่งงานน้อยแต่เงินเดือนมาก เช่นนี้จะทำให้เกิด
 ความน้อยเนื้อต่ำใจขึ้น และการที่เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจเองจะทำ
 ให้งานของรัฐบาลเดินไป ทำให้งานไม่เดินเท่าที่ควรจะได้เดิน และอีก

ประการหนึ่งการที่รับฝากงานไว้นั้น โดยปกติใครเขาก็ไม่อยากจะ
 เองงานมารวมในตัวเองให้เป็นการหนัก เพราะว่าการที่รับฝากงาน
 ไว้นั้น รู้ดีว่าไม่ค่อยจะได้ประโยชน์อะไร ถ้าพลาดมาตัวนั้นก็
 เป็นผล ถ้าตัวก็ไปถนัดมือก็ ขมมนเป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นเป็นความ
 จำเป็นอยู่เองที่เขาจึงรองว่าไม่ไหวจน คอระดมเจ้าหน้าทีเพิ่มอีก อัน
 นี้ก็เป็นทางที่เราจะรื่องเวียน เพื่อปลดปล่อยงานออกจากตัว หรือ
 เป็นทางที่ไม่หาความชอบหรือโทษบงกชปัญหาเห็นออกเห็นใจเท่านั้นเอง
 เพราะฉะนั้นทางที่ดี ถ้าเมื่อรัฐบาลใครตรวจแล้วเห็นว่า
 ๓. ถ้าเขาจะตั้งขึ้นใหม่ ที่ว่าไม่ไหวนี้ ถ้าได้พิจารณาโดยรอบคอบ
 แล้ว เห็นว่างานนั้นมากจริง ๆ ขาพเจ้าก็เห็นว่าทางที่จะทำได้อย่าง
 ที่ริเริ่มแล้วเมื่อวานนี้ว่า ขอให้ตั้งผู้ช่วยให้แก่เขาเพียงเดือน ๒๐ บาท
 หรือ ๓๐ บาทอีกคนหนึ่ง ทำหน้าที่ตรวจดูฎีกา และเจ้าหน้าที่สรรพากร
 ถ้าเขาก็เพิ่มเงินเดือนให้ อีกเช่นนี้เขาจะขมขื่นแจ่มใสและยินดีต้อนรับ
 ที่เดียว ไม่เชื่อ ก็ขอได้ โปรดของถามดู จะเห็นว่า เป็นความจริง
 และถ้าตั้งผู้ไปปรกของทำดั่งนี้บ้าง ก็ขออาเภอหนึ่งตั้งคั้งอาเภอ
 และอีก ๒ อาเภออีกเหลือนั้นตั้งผู้ช่วยสรรพากรแล้วคิดว่าอันใหม่จะได้ผล
 คักจากนี้ ขาพเจ้าเชื่อว่าถ้าได้ตั้งผู้ช่วยให้เขาเหล่านั้นจะเป็นทางดี
 กว่ และไม่เป็นทางให้เจ้าหน้าที่อาเภอเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจนั้น
 แล้วงานของเราจะเดินไปด้วยรูปอันดีงาม ขาพเจ้าจึงเห็นว่ายังไม่
 สมควรที่จะตั้งคั้งอาเภอ ถ้าเป็นความจำเป็นหรือเห็นว่าไม่ไหวก็ขอ

ได้โปรดโอนเงินก้อนที่จะตั้งคลังอำเภอจากกรมบัญชีกลางไปเพิ่ม
 กรมสรรพากร และการที่ทรงไปว่าถ้าคลังงบประมาณนั้นแล้วจะทำให้
 เสียรูปไปนั้น ความจริงไม่เสียรูปเลย งบประมาณที่จะตั้งรูปอยู่
 เพราะงบประมาณที่ตั้งไว้ ๕๕๖ ล้าน ๓๐๐,๐๐๐ ด้านเศษเท่านั้น ถ้าคิด
 ดงไปก็ไม่เสียรูป ซึ่งไม่เหมือนรายจ่ายที่รัฐบาลตั้งมา เมื่อตั้งดง
 ไปแล้วเงินที่เหลืออันที่รัฐบาลเห็น มีความจำเป็นภายหลังเมื่อตอนตั้ง
 จะโอนไปจ่ายเพิ่มให้ตำแหน่งไหนหรือใช้จ่ายในกิจการอะไรก็อาจจะ
 ทำได้ ไม่ทำให้เสียรูปงบประมาณไป เพราะฉะนั้น ขอสงวน
 ทงหลายจึงอย่าได้วิตกในเรื่องนี้ ขอได้โปรดคำนึงถึงประโยชน์ที่จะ
 ได้ การตั้งตำแหน่งใดๆ ขอให้คำนึงว่า ตำแหน่งนั้นเราตั้งขึ้นเพื่อ
 ประโยชน์อะไรของราษฎร อย่าไปตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ของข้าราชการ
 หรือเพื่อความสะดวกแก่ข้าราชการเท่านั้น ควรจะตั้งขึ้นเพื่อให้ราษฎร
 เห็นว่าเราได้ตั้งขึ้นเพื่อความเจริญสุขของเราเท่านั้น
 ในที่สุดคนรับเข้าของจึงจงอนดงภาฯ ขอได้โปรดเห็นใจในการที่
 ข้าพเจ้าได้พุดมาเป็นเวลานาน ขอได้โปรดคัดค้านจนกว่าจะสำเร็จ
 คลังอำเภอออกจากกรมบัญชีกลาง ส่วนการจะไปใ้
 เท่าไรนั้นก็แล้วแต่ท่านจะวินิจฉัย

๕.๑๘ น.

พระยาไชยยศสมบัติ รัฐมนตรีว่าการ

ข้าพเจ้าขอพบในนามของกรมการ ไม่ใช้รัฐบาล ในเรื่องเกี่ยวกับ
 การคลังอำเภอความข้อต่อต่อนั้นมีอยู่อย่างไร ท่านผู้ ทอฎิปชาย
 เมื่อทนายที่จะเข้าใจในข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนไปก็ไม่ได้ ท่านผู้ได้
 ข้างถึงความ เป็นไป ระหว่าง อำเภอ ต่าง ๆ โดยมีได้ ระลึก ถึง คลัง
 อำเภอซึ่งรัฐบาลขอตั้ง คลังอำเภอที่รัฐบาลขอตั้งนั้น มีอยู่ ๓ แห่ง
 คือ ที่อำเภอเบตง อำเภอธัญเงิน และอำเภอแม่ต๋อน ทั้ง ๓ อำเภอ
 นี้ได้ทำการเบิกจ่ายและได้รับผลประโยชน์ในการเบิกจ่ายนั้น เหตุใด
 จึงมาทำที่ ๓ อำเภอนี้ ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้ทราบได้ คือโดยเหตุที่
 ๓ อำเภอนี้มีระยะทาง ห่างจาก จังหวัด เป็นอันมาก ถ้าหากว่าจะ ให้
 เจ้าหน้าที่มาเบิกจ่ายจาก จังหวัด แล้วจะ เป็นการเสียเวลา ไม่ทันต่อ
 และไม่ให้ความสะดวกแก่ประชาชน ข้าพเจ้าขอชี้แจงอย่างเฉพาะ
 อำเภอธัญเงินเป็นต้น อำเภอธัญเงินนั้น มีเงินขนาดนี้ผ่านไป เป็นอัน
 มาก และเพียงที่ทำการไปรษณีย์จ่าย ในฤดู ก็มีผลไม่ถึง เข้า มามาก
 บางครั้งไปรษณีย์จ่ายจน ถึง เดือนบ้าง เมื่อ เช่นนี้ แล้ว ก็เสียเวลา ของ
 ประชาชนที่จะต้องมาคอยรับเงิน นั้นเหตุหนึ่ง อีก เหตุหนึ่ง เมื่อ
 ระยะทางอยู่ห่างไกลจากที่ทำการคลังจังหวัดแล้ว ในการเบิกจ่ายนั้น
 หากเป็นความสะดวกอย่างใดไม่ ก็จำเป็นจะต้องเบิกจ่ายเงินเดือนและ
 ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของอำเภอนี้จากอำเภอตนเอง ในการเบิกจ่ายเช่น
 นี้ไม่มีอยู่ทั่วไป มีอยู่บางแห่ง เท่านั้น แต่เมื่อ พิจารณาแล้วเห็นว่า ๓
 แห่งนี้เป็นที่สำคัญ จึงได้ขอตั้งมา ๓ แห่ง ซึ่งนอกจากจะเป็นการ

เบิกจ่ายเงินเป็นจำนวนมาก แล้ว ยังเป็น ประโยชน์ด้วย เช่น อำเภอ
เบตง เพราะศุลกากรเป็นจำนวนมาก แล่นดีหมื่นบาทก็มี และยังมี
ผลประโยชน์อื่น ๆ อีกมาก ส่วนการคมนาคมก็ไม่สะดวก ถนนจาก
เบตงไปเบตงก็ยังไม่เสร็จ ต้องผ่านเหมืองตะกั่ว และในการผ่าน
นั้นไม่ได้มีความสะดวกเสียเลย อำเภอแม่สอดก็เช่นเดียวกัน อำเภอ
แม่สอดคั้นอยู่ห่างไกลจากจังหวัดเป็นอันมาก ต้องเดินทางถึง ๓ วัน
กับ ๒ คืน ถ้าหากว่าเข้ามาแล้ว ข้าพเจ้าเคยสอบถามเขาได้ความว่า
ต้องเข้ามาในราว ๒๐ ชั่วโมงจึงจะถึง เมื่อเช่นนั้นแล้วจะหาความสะดวก
ได้อย่างไร

ในการขอตั้งนั้นข้าพเจ้าขอเรียนว่าไม่ได้ตั้ง เพื่อ ประโยชน์ของ
บุคคลใดบุคคลหนึ่งเลย เพื่อ ประโยชน์ ของประชาชนเป็นส่วนใหญ่
ถ้าหากว่าตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ของ บุคคลหนึ่ง บุคคลใด แล้ว รัฐบาล
คงจะได้เห็นข้อดีที่จะตั้งบุคคลใด และ รัฐบาล คงจะได้ ชัดแจ้ง ว่า
จำนวนเงินที่ตั้งนั้นเพื่อจะบรรจุใครมีจำนวนเท่าไร แต่ที่ รัฐบาลหา
ได้เส้นทรายสีออกมา อีกประการหนึ่ง รัฐบาล ได้ตั้งเขต อยู่ ด้วยดี
แล้วว่า ในการที่จะเพิ่มเจ้าหน้าที่นั้นไม่เป็นกรณีสำหรับประเทศและ
แก่ประชาชน ที่ขอตั้งคงจะนึกเพื่อความสะดวกของประชาชนที่มาทำ
การติดต่อกันเอง ไม่เพื่อความสะดวกที่จะขายจำนวนข้าราชการออกไป

ส.๒๒ น.

ขุนวรสิทธิ์คุณเวทย์ (หนองคาย) : ข้าพเจ้าขอสนับสนุน
ผู้แปรรูปคดี ก่อนอื่นข้าพเจ้าขออภิปรายถึงหน้าที่ கடங்கเสียก่อน ตาม
ความเข้าใจของข้าพเจ้า เพื่อจะชี้ให้เห็นว่า ไม่จำเป็นตรงไหนเพราะ
เหตุใด คือว่าหน้าที่ทาง கடงนั้น เท่าที่ ข้าพเจ้า เข้าใจ คือ ๑ เก็บ
เงิน ๒ รับเงิน ๓ จ่ายเงิน คือรับแล้วก็จ่าย มีอยู่ ๓ ประการ นี้ เป็น
ข้อใหญ่ ในหน้าที่รักษาเงินนั้น ทางอำเภอ ได้มีวิธีการอยู่แล้ว ...

ประธานสภาฯ : นี้ ท่านขุน ข้าพเจ้าฟังมานานแล้ว ท่าน
ไม่ได้แปรรูปคดีนี้ท่าน เพราะฉะนั้นก็ไม่มีเรื่อง

ขุนวรสิทธิ์คุณเวทย์ (หนองคาย) : ข้าพเจ้า เข้าใจ ว่า
สมาชิกมีสิทธิจะสนับสนุนหรือคัดค้านในเมื่อมีการแปรรูปคดีขึ้นมา ไม่
ใช่เฉพาะ ผู้แปรรูปคดีเท่านั้น ที่จะมีสิทธิ อภิปราย ข้าพเจ้า เข้าใจ
ว่าอย่างนี้ และทั้งได้ปฏิบัติมาอย่างนั้น

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านไม่ได้แปลตีความความว่าไม่คิด
ใจ และเมื่อวานข้าพเจ้าก็ได้ไปต๋อยไปทีหนึ่งแล้ว และนายเทพก็
ขึ้นมา ข้าพเจ้าก็จำเป็นจะต้องเข้าระเบียบ เมื่อไม่ได้แปรรูปคดีก็พูด
ไม่ได้

นายทองอยู่ พนมพัฒน์ (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าสงสัยอย่างนี้
ในเรื่องที่ท่านประธานอ้างขึ้นมา นั้น หมายความว่า สำหรับสมาชิกผู้
แปรรูปคดีนั้นจะมีผู้สนับสนุน ฝ่ายค้านได้หรือไม่และจะมีผู้สนับสนุนฝ่าย

เสนอได้หรือไม่ เพราะว่าความแตกต่างของผู้สนับสนุน หรือเสนอแตกต่างก็ต้องมีผู้สนับสนุน หรือเสนอแตกต่างก็ต้องมีผู้สนับสนุน เพราะแปรญัตติแล้ว...

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ท่านรับรองญัตติของนายท่านหรือเปล่า คนไหนรับรองข้าพเจ้าก็ยอมให้อภิปราย ผ่อนผันกันอย่างไรเรา มาพบกันครึ่งทาง เอา คนไหนรับรองก็พูดได้ ข้าพเจ้าจะยอมให้พูด

นายดิษฐ์ คุ้มภรรยา (สระบุรี) : ข้าพเจ้าเป็นผู้แปรญัตติด้วยในชั้น

ประธานสภาฯ : เชิญ

๕.๒๕ .น.

นายดิษฐ์ คุ้มภรรยา (สระบุรี) : ฝ่ายที่เห็นว่าการคัดค้านถ้าเกิดได้อภิปรายมาแล้ว และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้อภิปรายได้ ยิ่งคัดค้านนั้น ข้าพเจ้าขอทราบเรียนคัดค้านในตัวของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอีกครั้งหนึ่ง คือที่ท่านว่าข้าพเจ้าจะต้องคัดค้านถ้าเกิดให้ได้ หมายความว่า จะฝากงานนี้ แก่สมุหบัญชีไม่ได้ ซึ่งในชั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย อย่างที่สมุหบัญชีหนึ่งได้อภิปรายไปเมื่อทันท่วงทีท่านประธานไม่อนุญาต คือหน้าที่ของคลังมีอย่าง ๓ อย่าง รับเงิน จ่ายเงิน และรักษาเงิน เท่านั้นเอง แล้วเหตุใดจะฝากงานนี้แก่สมุหบัญชีไม่ได้ เพราะเหตุว่าถ้าเรามีสมุหบัญชีไม่พอ เราอาจจะตั้งผู้ช่วยสมุหบัญชีขึ้นก็ได้ บางอำเภอที่ใหญ่ ๆ มีผู้ช่วย

สัมพันธบัตร ๕ คน ข้าพเจ้าก็เคยเห็น เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าไม่ควร
จะตั้งคลังอำเภอเลย

อีกประการหนึ่ง เราได้ให้เงินเดือนถึง ๓๐๐ บาท ถ้าจะเทียบ
กับกรมการอำเภอ นอกจากนายอำเภอแล้ว คลังอำเภอจะต้องได้รับ
เงินเดือนสูงกว่าผู้อื่นทั้งสิ้น ถ้าจะมาพิจารณาที่อีกทางหนึ่ง นอกจาก
จะตั้งคลังอำเภอแล้ว ยังจะต้องมีเสมียน เพราะฉะนั้นตามข้อที่ท่าน
สมาชิกผู้หนึ่งได้อธิบายว่าควรจะต้องตั้งอำเภอออกนั้น ข้าพเจ้าจึง
เห็นเป็นการสมควรอย่างยิ่ง การที่จะตั้งคลังอำเภอข้าพเจ้าเห็นว่าไม่กระทบ
กระเทือนในเงินงบประมาณเลย เพราะเหตุว่าเราคิดนั้นเป็นการคิด
ลดรายจ่ายออก เป็นการคิดเสียอีกที่ไม่ใช่จ่ายเงินงบประมาณไปใน
ทางที่ไม่จำเป็น ความจำเป็นของท่านรัฐมนตรีก็ดังที่ว่า เพื่อจะคิดข้อ
กับประชาชนนั้น เราจะต้องพิจารณาที่ดูว่า ถ้ามีทางอื่นที่เราควรจะ
คิดข้อได้ โดยไม่เสียเงินมาก ก็พยายามทำไปในทางนั้น ไม่ใช่รู้ว่า
ทางอื่นคิดข้อไม่ได้แล้ว เราจะไม่พยายามกระทำ อันจะเอาเงินมาทุ่มเท
ไปหมดเช่นนั้น สมาชิกทุกคนย่อมตรวมนำเงินทุกบาทที่เราได้มาให้เป็น
เดื่อเนื้อของราษฎรทั้งนั้น เราไม่ควรจะจ่ายให้ทุ่มเพื่อยไป เราควร
จะจ่ายในทางที่ประหยัด เพราะฉะนั้นสรุปพร้อมความว่า ถ้าหรับคลัง
อำเภอเห็นว่าเป็นการจำเป็น เมื่อเห็นว่างานมากควรที่จะเพิ่มคน
ขึ้นก็ควรที่จะเพิ่ม ในทาง แผนกสรรพากร อย่างท่านสมาชิกผู้หนึ่งเสนอ
เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย จงตรองดูว่าเราควร

จะจ่ายเงินอย่างพิมพ์เขียวตามที่ท่านรัฐมนตรีกตั้งได้ ให้ความเห็นหรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่ควรจะจ่ายพิมพ์เขียวแล้ว ก็ขอให้ตัดข้อนี้ขออกเสีย

๕.๒๕ น.

นายอรุณ ทองบั้งไซติ (พระนคร) : เท่าที่ได้พิจารณา
กันมา ข้าพเจ้าก็เห็นว่าพอจะเป็นข้อวินิจฉัยได้ แต่ขอจะเอาตามที่
ท่านสมาชิกแปรญัตติมา หรือเราจะเอา ตามที่ท่าน กรรมการได้
พิจารณามา เพื่อส่งจนเวลาของสภาฯ และเราจะได้พิจารณาข้ออื่น
ต่อไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

นายเตียงเตียน พันธเศรษฐ นายอำเภอ ชีตรางกูร หนองขยา
รับรอง

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
เป็นไปตามร่างที่กรรมการเสนอมา ขอให้ ไปร่ว ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๕ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอให้ ไปร่ว ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๗ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันผ่านไป

เลขานุการสภาฯ : มาตรา ๓ จ. กรมพัสดุ เงินเดือน ค่าใช้
ดอย ฉ. กรมศังกากร เงินเดือน ค่าใช้ดอย การจร ข. กรม
สรรพสามิต เงินเดือน ค่าใช้ดอย การจร

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุปราชธานี) : ข้าพเจ้าได้แปรรูปคติ
 ขอตักเงินที่เพิ่มในกรมสรรพสามิตค้อออกด้วย และนอกจากนั้นข้าพเจ้า
 ยังได้เสนออีกอย่างหนึ่งว่า สรรพสามิตค้อนั้นเดิมเราไม่มี ตำแหน่ง
 เราเพิ่งจะตั้งขึ้นเมื่อ ๒-๓ ปีมานี้ จึงได้ตัดตำแหน่งออกเสียด้วย ที่
 ข้าพเจ้าขอตักทองนี้โดยที่เห็นว่าเราจะได้จัดการเงินของเราโดยที่ไม่ให้
 ไปใช้จ่ายในสิ่งที่ฟุ่มเฟือยจนเกินไป เพราะว่าเงินที่เพิ่ม ในประเภท
 เงินเดือนกรมสรรพสามิตค้อ นั้น มีนอกจากปรับปรุง ตามที่ได้เพิ่มตาม
 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว ถ้าหากว่าเราจะไม่
 ปรับปรุงโดยทำนองนั้น คือเราอาจจะลดลงได้ อีกถ้าหากว่าเราตัด
 ตำแหน่งสรรพสามิตค้อจังหวัดออก เพราะว่าเดิมตำแหน่งสรรพสามิต
 ค้อจังหวัดนั้นเราฝากไว้กับสรรพากร ครั้นภายหลังเมื่อออกพระราช
 บัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมใหม่ ได้ตั้งสรรพสามิตค้อจังหวัด
 ขึ้น ทำให้เบียดเงินโดยใช้เหตุ เพราะว่างานสรรพสามิตค้อจังหวัด
 เมื่อฝากไว้กับสรรพากรนั้นก็ไม่ได้ และไม่เป็นภาระเสียหายอย่างไร
 และ นอกจากนั้น ข้าพเจ้า ขอกล่าวอีกว่า ทั้ง ๆ ที่เมื่องาน สรรพสามิตค้อ
 จังหวัดไปรวมอยู่กับสรรพากรจังหวัดนั้นก็ปรากฏว่าทำได้ เป็นผลดีอยู่
 และเราก็อาจจะตัดตำแหน่งเสียลงได้ อีก

ก่อนที่จะแยกสรรพสามิตค้อ จังหวัดออกจาก สรรพากรจังหวัดนั้น
 ข้าพเจ้าได้เคยสนทนากับสรรพากรจังหวัดคนหนึ่ง เขาให้ความเห็นต่อ
 งานสรรพากรนี้ ว่ามีความสำคัญมาก เขาได้เคยบรรยายว่า คืบหน้าทั้ง ๆ ที่เรา

เป็นตำรวจจังหวัด และเขายังพูดว่า เต็มยศตำรวจนครบาล เมื่อมี
ตำรวจสามัคคีอยู่ด้วยนั้น บังอาจจะติดเต็มยศลงไปได้อีกสัก ๒ คน ถ้า
หากว่าทางผู้บังคับบัญชาเห็นงานจะไม่เสีย และเป็นความดีความ
ชอบแล้ว เขายินดีจะทำ และต่อมานั้นมา ไม่เท่าไร รัฐบาลก็ได้แยก
ตำรวจสามัคคีออกไปอีก ทำให้เป็นการเปลืองเงิน

การที่ข้าพเจ้าขอคัดตำแหน่งตำรวจสามัคคีออกนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้
ตั้งใจจะคัดตำแหน่งตำรวจสามัคคีจังหวัด และไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าจะเกิด
มาเพื่อการคัดออก เช่นตำรวจสามัคคีจังหวัดเช่นนั้นก็หาไม่ แต่เพื่อ
ประโยชน์อันแท้จริงที่เราจะบริหารประเทศให้ไปสู่ความเจริญก้าวหน้า
นั่นเอง

๕.๓๔ น.

นายทองดี ฦกาฬสินธุ์ (มหาสารคาม): ข้าพเจ้าได้ฟังคำ
อภิปรายของสมาชิกเมื่อก่อน ที่จริงก็เห็นใจว่าเป็นผู้ที่รักษา...

ประธานสภาฯ: ท่านแปรญัตติหรือเปล่า

นายทองดี ฦกาฬสินธุ์ (มหาสารคาม): เปล่า

ประธานสภาฯ: เปล่า ก็พูดไม่ได้

นายเด็ก ภูักานนท์ (กาญจนบุรี): ขอความกรุณา คือ
ข้าพเจ้า ตั้งอยู่ในเรื่อง ข้อ บังคับ เพราะฉะนั้น อยาก จะเรียน ตาม
ประธานว่า ในกรณีที่ท่าน สมาชิกผู้หนึ่งพูด แล้วประธานถามว่ารับ

รองค่าแปรมุติหรือเปล่า ถ้าชกผู้ น้นบอกจ้บรองแด้ประรณก
 ใหพุด เพราะฉนนั้นน้อว่าดมาชกท่ไม่ไ้รับรองแปรมุติแด้จะ
 พุดน้นน้นหรือคคคานไม่ไ้ ที่น้น เช่นนี้ ช้พเจ้า ออทรบว่า กำน
 ประรณ อคัยรอน้งคคชอใหม่ ช้พเจ้ากไ้ชานอยู่ หลยกคณแด้
 เพราะฉนนั้นขอไ้ ไปรคขแงในเรื่องรอน้งคคชอให้ชวกรจ้งคคช

๕.๓๕น.

ประรณสภฯ : รอน้งคคช ๖๐ ทแก ไรใหม่ กำน มีคณ
 ว่า “ ๑๓๑ กัดมาชกผู้แปรมุติหรือผู้รับรองค่าแปรมุติ น้นไ้
 ไปชแงแด้คณเห็นคคณกรรมาชกร ห้ามมิให้ผู้แปรมุติ
 อภิปรายในค่าแปรมุติในสภฯ ” ช้พเจ้ากคชอโอกาสนั้นแด้
 พบทำนคคชทวง ยอมให้คนทรับรองคคช เพราะเหคฉนผู้แปรมุติ
 หรือผู้รับรองแด้กคชไ้ เพราะฉนนั้นรอน้งคคชน้นเป็นเรองแด้กคช
 เขาไ้ฉนถึงพุดกนใหม่แด้กคช เขาแด้เรองที่ฉนคคชแด้ แคฉน
 ฉนแด้ ควณหน้าคคชพุดกนถึง เรอง รอน้งคคชใหม่ คนท เขา
 แปรมุติคคช เขาชยากจะพุด

นายปรกษ แก้วปล้ง (สุรินทร) : ช้พเจ้าไ้ขอแปรมุติ
 คคชเงินส่วนทเพิ่มของกรมธรรมดามีคคชฉนปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ออก คง
 ให้จ่ายคณงประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ แคฉนกรรมาชกรกไม่ยอมคคชให้
 น้นแด้คคชคคชคคช ช้พเจ้าจ้งไม่คคชใจที่จะชนคคช...

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ท่านบอกว่าคุณไม่คิดใจแต่จะมา
พูดอะไรอีก

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์): ขอพูดหน่อย เกี่ยวกับ
ข้อบังคับ

ประธานสภาฯ: ข้อบังคับนี้หลายท่านได้ท่าน มาคราวหน้า
ค่อยว่ากันก็แล้วกัน ท่านจะเอาอย่างไรข้าพเจ้ายอมทั้งนั้น

๘.๓๗ น.

ขุนชำนาญอนุสาสน์ (สมุทรปราการ): ข้าพเจ้าขอให้ลงมติ
ในเรื่องนี้เสียให้เสร็จสิ้นไป เพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภาฯ

นายชุนท์ บินทานนท์ นายคิเรก รัชนาม ภิรมวง

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรเป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการเสนอมา ขอให้ไปรตยกมธขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรตยกมธขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาฯ: ผ่านไป

เลขาธิการสภาฯ: ข. กรมสรรพากร เงินเดือน ค่าใช้จ่าย

การกร

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี): สำหรับกรมสรรพากร

๕๖. ข้าราชการออกคชช. ข้าราชการได้ชอคคชช. เงินเดือนและค่า
 ไร่สอย เนื่องจากเห็นว่าเรายังมีทางที่จะปรับปรุงกรมสรรพากรให้ดีขึ้น
 โดยไม่ต้องเพิ่มเงิน จากปี ๒๕๒๕ เพราะ ว่ากรมสรรพากรนี้ ก็เช่น
 เดียวกับ กรมสรรพด้ามคชช. เหมือนกัน นอก จากนี้ ทางกรมสรรพากร
 กรมสรรพด้ามคชช. และกรมบัญชีกลาง ในส่วนภูมิภาคก็ได้ มีผู้แทนอยู่
 ทุก ๆ กรม คือกรมบัญชีกลางก็มีคชช.จังหวัด กรมสรรพากรก็มีสรรพ
 กรจังหวัด กรมสรรพด้ามคชช.ก็มีสรรพด้ามคชช.จังหวัด และนอกจากนี้
 ยังมี งานทาง ภาค ก็ได้ ข้าราชการหลวง ตรวจการภาค ทั้งส่วนกรมนี้ อีก มี
 ข้าราชการหลวงตรวจการภาคจังหวัด สรรพากร และสรรพด้ามคชช. ทั้งส่วน
 คนอยู่เป็นภาค ๆ ซึ่งในกระทรวงอื่น ๆ ไม่มีข้าราชการ ประจำ
 ภาคเช่นนั้น ถึงจะมีบ้างก็อยู่ที่กระทรวงเป็นส่วนกลางเท่านั้น หาได้
 ไปตั้งอยู่ตามภาคไม่ เป็นการเปิดช่องเงิน ซึ่งนอกจากเงินเดือนแล้ว
 ยังค่าใช้ สอย อีก อย่างหนึ่งคือ ที่ควรจะต้องเพียง หนึ่งฉบับ ทั้ง
 กระทรวง ยังสั่งให้ จังหวัด ส่งสำเนาไปให้ภาคอีก หนึ่งฉบับ ทำให้
 เปิดช่องเงิน และทำให้งานดำซ้ำ ไป หนึ่งข้อ จะต้อง ผ่านภาค เดียวก่อน
 เคยขอเราไม่มีภาค ภาคก็คชช.ตนเอง ที่รัฐบาลบุบมณฑล
 ไปก็เพื่อทุนเงินและให้งานเร็วขึ้น แต่ทางกระทรวงการคลังก็ยังมีภาค
 อยู่เช่นนี้ทำให้ เป็นการดำซ้ำและเปิดช่องเงินดังกล่าวแล้ว นอกจากเงิน
 เดือนยังมีค่าใช้ สอยอีก เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่ากระทรวง การคลังจะ
 ปรับปรุงภาคนี้ โดยยุบเสียและเราจะได้ เงินที่ยุบนั้นมา ไม่ต้องเพิ่ม

เงินงบประมาณสำหรับ กรมสรรพากรและสรรพสามิตหรือกรมอื่นใด
เป็นการ ดิ้นเปลืองโดย ไร้ เหตุ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงยังไม่เห็น
สมควรด้วยที่จะเพิ่มงบประมาณกรมสรรพากร

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีใครพูด ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุม
ลงมติตามข้อบังคับ ท่านแปรญัตติได้หรือ

นายเฉลา เกลานนท์ (ตราด) : แปร

ประธานสภาฯ : แปรก็ต้องพูดด้วยกับ

๕.๔๒ น.

นายเทพ โชตินุชิต (อุษัณห์) : ในเรื่องข้อบังคับที่ว่า ผู้ที่
แปรญัตติได้และไม่ได้ ไปในกรรมาธิการ แต่มาสนับสนุนผู้เสนอไม่
โดน ข้าพเจ้าเห็นด้วยแล้ว แต่กับคนมีญหาอีกว่า ผู้ซึ่งเขาจะค้าน
ผู้แปรญัตตินี้ แล้วไม่ให้เขาพูดนั้น ข้าพเจ้าสงสัย คือเขาค้านเขา
ไม่เห็นด้วยแปรญัตตินั้น

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ตามข้อบังคับบอกให้พูดด้วยกันที่ท่าน
ถ้าไม่มีใครพูดด้วยแล้วก็ให้อำนาจประธานตามข้อ ๓๖ นี้ ที่นกรรมาธิ-
การหนึ่งเดียว ข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะทำอย่างไรที่จะให้ท่านพูดได้ ถ้าพูดเดีย
ยคนเดียวแล้ว ข้าพเจ้าก็จะได้ให้ผู้อื่นพูด

นายเทพ โชตินุชิต (อุษัณห์) : ก็เป็นอย่างนี้ ผู้แปรญัตติ
เขาคิดใจเขาก็มาพูดในสภาฯ น ที่นี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยผู้เสนอแปรญัตติ

คือเห็นว่าร่างเดิมนี้ดีแล้วข้าพเจ้าคัดค้านได้ เพราะฉะนั้นประธานไม่ให้พูดเสียเลยนั้นไม่ถูก

ประธานสภาฯ: ที่กรรมการผู้ที่จะพูด สลับกัน ท่านหนึ่งเสียแล้วข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร ต้องพูดสลับกันข้อ ๑๖ ดีท่านไม่ไหวละท่าน ถ้าจะพูดเรื่องข้อบังคับก็เอาได้พูดกันวันหนึ่ง สบายออกสบายใจแล้วมาพูดกันสองวันหนึ่งหรือสองวัน ข้าพเจ้าก็ยอม เอาไว้วันหลังเถิด ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร เป็นไปตามร่างที่กรรมการเสนอมา ถ้ารับกรมตำรวจ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอโปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ: ผ่านไป

เลขานุการสภาฯ: ๘. กระทรวงการต่างประเทศ ก. ด้านกิจการเดชาอนุการ รัฐมนตรี เงินเดือน ข. ด้านงานปลัดกระทรวงเงินเดือน ค่าใช้สอยการจร ๓๐. กระทรวงเกษตรราธิการ ก. ด้านงานเดชาอนุการ รัฐมนตรี เงินเดือน

๘.๔๕ น.

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์): ข้าพเจ้าคิดใจในเรื่อง

การตั้งตำแหน่ง รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงเกษตรราชการ ซึ่งจะ
 ต้องใช้เงินปีละ ๑๕,๕๐๐ บาท ตำแหน่งนี้ข้าพเจ้า ขอคัดค้าน เพิ่ม
 ฐานะที่เพิ่มเป็นเงินเดือน กรมวิชาการไม่ยอมตัดให้แม้แต่ครั้งใดต่างก็
 ก็ไม่ยอม ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอวินิจฉัยมาซึ่งผู้มีเกียรติทั้งหลาย ซึ่ง
 ราษฎร ได้ ได้วางใจ ให้มาเป็น ปากเสียงแทนเรา คงได้ช่วยกรม
 วิชาการตามมติคัดเงินเพิ่มส่วนนี้ เพราะว่าการกรมวิชาการไม่ได้คัด เหตุ
 ผลิตข้าพเจ้าขอคัดเงินก่อนนั้นโดยที่เห็นว่าการตั้ง รัฐมนตรี ช่วยว่าการ
 นั้นเห็นว่าเป็นตำแหน่งที่จริงงานของรัฐบาลที่หนักมันน้อยความกรม
 ความหนักอกของ ผู้ทำงานนั้นคืออธิบดี ส่วนรัฐมนตรีนั้น รัฐบาลก็
 เคยรับรองแล้วว่าการ รัฐมนตรี เป็นเพียงผู้ควบคุมนโยบายเท่านั้นไม่หนักหนา
 อะไร ก็เมื่อรัฐบาลรับรองแล้วว่าการ รัฐมนตรี ควบคุมนโยบายไม่หนักอกใน
 การที่จะทำงานเมื่อรับรองเช่นนั้นแล้ว จำเป็นอย่างไรงั้นจะต้องตั้ง รัฐมน
 ตรี ช่วยว่าการ ความรู้สึกของ ข้าพเจ้าก็เหมือนกับความ รู้สึกของราษฎ
 ราษฎรที่ออกตั้งข้าพเจ้ามา คือ รู้สึกว่า เงินของชาติ นั้นเป็นเลือดเนื้อของ
 ราษฎรรัฐบาลทุ่มเทไปในทางที่บำรุงเพื่อความสงบสุขของราษฎร เพื่อ
 ความเจริญก้าวหน้าของประเทศ หรือเพื่อช่วยยกฐานะการอาชีพของ
 ราษฎรหลายๆแล้ว ข้าพเจ้าและราษฎรจะรู้สึกปลื้มใจและเต็มใจใน
 รัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง ตรงกันข้าม ถ้าหากว่าทุ่มเทไปในทางที่ให้เงิน
 เกินมากๆ ข้าพเจ้าและราษฎรก็จะไม่พอใจ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึง

รเห็นว่าการตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการซึ่งจะเปลืองเงินไปโดยไม่ผู้จำเป็นนัก
จึงรอดักออกในตอนนี้ เมื่อกรรมาธิการไม่ยอมคิด ข้าพเจ้าจึงจงดอน
ท่านสมาชิกทั้งหลายผู้^{ที่}ราษฎรได้^{ได้}ไว้อาจใจมาขอให้ช่วยลง มติตัดเงิน
ก่อนนี้ด้วย

๘.๔๘ น.

พ.อ. พระบาทพลพยุหเสนา นายกรัฐมนตรี: ข้าพเจ้า
เห็นว่าที่ท่านสมาชิกกล่าวเช่นนั้นไม่ถูกต้อง ไม่อย่างนั้นท่านแปรมติ
คิดนายกรัฐมนตรีออกเสียก็ได้ ดังว่าได้ใจเราแล้ว เราจะทำอย่างไร
ก็ได้ ไม่มีรัฐธรรมนูญ งานการของเราเห็นว่าควรจะมีตำแหน่งอย่างไร
ก็ได้ เพราะได้ใจเราแล้ว เพราะฉะนั้น ถ้าท่านเห็นว่า ควรจะตัด
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตราธิการ ออกก็ควร จะขยับเขยื้อน
ด้วยกัน แต่อย่าตัดตำแหน่งนายกรัฐมนตรีออก แต่ก็มีคนอื่นมา
นั้นก็ได้

นายปรีchy แก้วปลั่ง (สุรินทร์): เท่าที่ท่านนายกรัฐมนตรี
ได้กล่าวมาแล้วนั้น ออกจะเข้าใจเลยไปสักหน่อย ความจริงการได้
ไว้อาจใจนั้น ไฉนใจเพื่อดำเนินงานของประเทศ เพื่อความเจริญเพื่อ
ความดีของราษฎร เพื่อความก้าวหน้าของประเทศ แต่ถึงว่าก็ยัง
มีหน้าที่ควบคุมเพื่อให้ดำเนินไปให้ถูกต้องตามหลักหกประการ สิ่งใด
ควรไม่ควรก็มีอำนาจที่จะควบคุม หรือมีสิทธิตั้งกระทำ หรือเสนอ ยุติ

อะไรต่ออะไรได้ เพราะฉะนั้นในการที่ข้าพเจ้าเสนอขอแปรญัตติคดี
เงินที่จะเพิ่มเพราะรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวง เกษตรราชการ นั้นก็
โดยที่เห็นอายังไม่มีความจำเป็นพอนั่นเอง ไม่ใช่คดีที่จะขอคดีให้ตั้ง
รัฐบาล ไม่ใช่เช่นนั้น

๘.๕๐ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมวิธีการ) : ในการที่ต่อมาขอ
จะแปรญัตติคดีตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ ออกนั้น ถ้าว่าด้วยข้อ
บังคับโดยเครื่องครัดแต่ก็มีผิด เพราะว่าในข้อบังคับนั้นมีข้อความที่
กล่าวโดยสรุปว่า จะแปรญัตติในข้อที่มีกฎหมายผูกพันไม่ได้ แต่ใน
การที่ เราจะเอา ข้อความ นั้นมาใช้ตามคดีอักษร แล้วอาจจะ ไม่ตรงนัก
แต่ในความมุ่งหมายนั้นเราอาจจะผูกพันได้ เพราะว่าในการที่จะแปร
ญัตติคดีตำแหน่งที่มีตัวคนอยู่แล้วนั้น น่าจะหาไม่ได้ แต่อย่างไรก็ดี
ถ้าข้อบังคับนี้จะใช้ ไม่ได้แล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนถึงปัญหาต่างๆ ไป คือ
ในการที่เราจะอนุมัติให้ มีตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการหรือไม่นั้น เป็น
ปัญหาไม่ใช่ในชั้นงบประมาณนี้ แต่เป็นปัญหาในชั้นให้ความไว้วาง
ใจ ในการที่รัฐบาลมาขอความไว้วางใจจากสภาฯ นี้ เมื่อเดือนธันวาคม
นั้น รัฐบาลก็ได้เสนอตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการมา ๓ กระทรวง
ปัญหาที่เราคงจะสนใจก็ควรจะสนใจในชั้นที่รัฐบาลมาขอ
ความไว้วางใจนั้น แล้วเมื่อเราไม่ได้ออกใจในชั้นที่เราไว้วางใจโดย

ทั่ว ๆ ไป นั้น ก็เป็นปัญหา ผู้กษัตริย์ ผู้แปรญัตติ นั้น เหมือนกัน
ข้าพเจ้าเห็นว่า การแปรญัตติ เช่นนี้ ไม่ถูกต้อง คือ ข้อบังคับนี้ และ
สมาชิกผู้นั้นควรจะต้องผูกพันตามที่ได้อิงมติไว้ดวงใจรัฐบาลไปแล้ว

๕.๕๒ น.

นายเล่งเสียน พันชเศรษฐ (เชียงใหม่): ความจริง
ข้าพเจ้าได้เสนอแปรญัตติในกระทรวงเกษตรราชการทั้งหมดแล้ว แต่
ว่าข้าพเจ้าได้รับคำสั่งแรง ข้าพเจ้าก็มีข้อข้องใจอยู่บ้างบางคน ท่านเมื่อ
มาถึงข้าพเจ้าจะพูด ท่านประชาชนก็เข้าใจว่าข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติก
เลยไม่ให้พูด ความจริงข้าพเจ้าจะพูดเป็นท่านของว่า เรื่องเกี่ยวกับกร
แปรญัตตินั้นสมาชิกยอมทำได้ทุกกรณี ในเมื่อข้อบังคับให้ไว้ แต่จะ
ชอบหรือไม่นั้นก็เห็นเหตุผลที่เราจะพูดกัน แต่สำหรับกรที่สมาชิกจะ
เสนอขอตัดเงินตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการนั้น ข้าพเจ้าเองแม้ว่าจะ
คิดคำนึงงบประมาณมาตลอดตั้งแต่ต้นจนเดี๋ยวนี้ก็ตาม ข้าพเจ้ายังไม่
เห็นด้วย เพราะว่าในเรื่องเกี่ยวแก่องการฝ่ายการเมืองซึ่งนายก
รัฐมนตรีเป็นผู้บริหารแต่ก็ชอบที่จะให้ เป็นไปตามแผนนั้น ถ้าหากว่า
แนวคิดนั้นดำเนินไปไม่เหมาะสม เราก็มาโหวตตอนที่เดิมนั้น (Vote
Confidence) กัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ ที่ประชุมผ่านฉะเพาะ
ร้อนไปไม่ต้องปรึกษา ในเรื่องเกี่ยวแก่เงินของรัฐมนตรีช่วยว่าการ
คือให้ เป็นไปตามกฏรรมการเดิมนั้น

๘.๕๔ น.

นายเทพ โชตินุชิต (ขุนขันธ์) : ข้าพเจ้าสงสัยว่าข้าพเจ้ารับ
รองไว้ เพราะรับรองไว้ให้ตายคนต่อกัน จำไม่ได้ ข้าพเจ้าได้แปร
ญาติได้เหมือนกันนั้น แต่เมื่อผู้มีพระไม่ได้ไป ก็ขอชี้แจงให้เข้า
ใจคือที่ขอคัดหมั้นหนึ่งนั้น ขณะนั้นรัฐมนตรีช่วยว่าการกินเงินเดือน
ทางกรมพลศึกษาอยู่แล้ว และไม่ได้กินเงินเดือนทางกระทรวงเกษตร
เมื่อมาเพิ่มทางกระทรวงเกษตรแล้วทางกรมพลศึกษาไม่ตัดออก จึง
ขอให้ชี้แจงให้เข้าใจว่า ทางไหนตัดออกหรือเปล่า และมีหน้าจะกิน
เดือนทางไหนกันแน่

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรมการ) : เงินเดือนอธิบดี
กรมพลศึกษาและอธิบดีกรมตำรวจด้วย ไม่ได้ตั้งไว้ในงบประมาณนี้

ประธานสภาฯ : ไม่มีใครพูดอีก ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม
วินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรให้เป็นตามที่กรมการเงินขอมา ขอให้ไปรค
ยกมือขึ้น

ธมาธิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

ธมาธิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาฯ : ผ่านไป

เลขาธิการสภาฯ : ข. สำนักงานปลัดกระทรวง เงินเดือน
ค่าใช้สอย

นายเล็งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): ข้าพเจ้า
ทราบว่าในกระทรวงเกษตรราชากรณนี้ ได้มีตำแหน่ง ซึ่งเป็นที่ของใจ
เป็นอันมาก คือตำแหน่งที่ปรึกษาของกระทรวง หรือของกรมซึ่งมี
อยู่ในเวลานี้ ข้าพเจ้าได้แสดงข้อ ของใจ ได้ว่า สำหรับ ประเทศ
สยามเวลานี้ ตำแหน่งที่ปรึกษานี้มีมา แต่ ตั้งแต่เดิมแล้ว ตำแหน่งที่
ปรึกษานี้ยังจำเป็นจะต้องมีอยู่หรือ ถ้าหากว่าจำเป็นข้าพเจ้าขอให้
กรมราชากรได้อธิบายเสียก่อน เพราะว่าข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นจะ
ต้องคงไว้ ถ้าหากว่ากรมราชากรชี้แจงให้เป็นที่พอใจแก่ข้าพเจ้าแล้ว
ข้าพเจ้าจะถอน

ธ.๕๖ น.

พระยาไชยยศสมบัติ (ประธาน กรมราชากร): สำหรับ
กระทรวงเกษตรราชากรณนี้ ไม่มีที่ปรึกษาสำหรับ กระทรวง แต่ใน
กรมเกษตรแต่ละกรมประมงมีที่ปรึกษา ที่ปรึกษานั้นแยกเป็นแผนก ๆ
กล่าวคือแผนกตำรวจที่คืน นั้นเราจำเป็นจะต้องมีผู้ มีความชำนาญ
ในเรื่องที่คืน รัฐบาลได้ดอบดอบปรากฏว่าชาวต่างประเทศผู้หนึ่งซึ่ง
ทรงคุณวุฒิอันเหมาะสมในอันที่จะตำรวจที่คืนนั้น จึงได้จ้างเข้ามา
ทำงานผู้หนึ่งคุณวุฒิสั่ง คือได้ทำงานมาแล้วในฟิลิปปินส์และอินเดีย
จึงเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่ง และเรายังไม่มีคนไทยคนใดที่มีความ
รู้เชี่ยวชาญอย่างท่านผู้ นี้ นอกจากผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการตำรวจที่คืน

แต่ก็มีผู้เขียนชานูในเรื่องเกี่ยวกับสัตว์และมนุษย์ ในเรื่องผู้เขียน
ชานูเกี่ยวกับสัตว์นั้น ก็เนื่องจากมีโรคระบาดสัตว์เป็นอันมาก ก็
จำเป็นจะต้องมีผู้เขียนชานู หรือเรียกว่าที่ปรึกษาสำหรับการ และ
ในเรื่องฝ่ายก็เช่นเดียวกัน

นายเล่งเสียน พันชเสษฐี (เชียงใหม่): ถ้าหากว่าเป็น
การจำเป็นจริง ๆ อย่างที่ท่านประธาน กรรมการได้รับรองมานั้น
ข้าพเจ้าก็ไม่คิดใจต่อไป

เลขานุการสภาฯ: ค. กรมเกษตรและการประมง เงินเดือน
ค่าใช้สอย การจร

ส.๕๘ น.

นายอินทร สิงหนตร (เชียงใหม่): สำหรับ กรมเกษตร
และการประมงนี้ข้าพเจ้าได้ขอแปะสมุดตัดเงินการจรได้ และสำหรับ
การเกษตรข้าพเจ้าไม่คิดใจที่จะตัด แต่สำหรับ การจรการประมงซึ่ง
ข้าพเจ้าได้ซักถามกรรมการได้ความว่าจะเอาไปดำรงองค์ของทหาร
ที่ควานอำเภอพะเยา และที่บึงบรเพ็ชร และจะเอาไปทำอะไร ที่บึง
บรเพ็ชรอีก ที่จริง การไปดำรงจนในเวดอันความก้าวหน้าของเราไม่
ได้มุ่งไปในทางนี้ ข้าพเจ้าอยากจะพูดว่า เราควรจะมีในรายการ
ใดรายการหนึ่งที่จะทำความเจริญของประเทศ ได้มีผู้พูดแต่เมื่อรับ
หลักการงบประมาณนี้ แต่นั่นก็เคยมาแล้ว แต่ในตอนนี้ข้าพเจ้าเห็น

ว่าสำหรับบึงบรเพ็ชร^๕ นี้ ทำอยู่หลายปี และสิ้นเงินเป็นอันมาก ก็ไม่ปรากฏว่าได้ผลดีอย่างไร ผลเสียก็คือว่าแทนที่ราษฎรจะหาปลาในบึงนั้นเอามาขายกรุงเทพฯ ได้เต็มช้อย่างแต่ก่อน ก็ยังจนกว่าหาปลาไม่ได้เมื่อเช่นนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าภารกิจของการประมงนี้ ควรจะมีเท่าที่ปลุกเลี้ยงและปรับปรุงเพิ่มชนและมากด้วย แล้วจะเอาไปจำหน่ายที่หนองหาร และที่ภูพานพระเข่าด้วย นี่ข้าพเจ้าเห็นว่าจะเป็นการเปิดช่องเงิน และตั้งขายก็จะทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะต้องเท่ากับปี ๒๔๘๐ ไม่ควรที่จะเพิ่มขึ้น และขอให้สภาฯ จงเห็นใจและตกลงงบประมาณตามที่รัฐบาลตั้งมาให้เท่ากับปี ๒๔๘๐ นี้เพื่อจะได้ไปใช้ในการก้าวหน้าในทางอื่นต่อไป

๑๐.๐๐H.

พระยาไชยขอสมมติ (ประธานกรรมการ) : ข้าพเจ้าในนามของกรรมการ ขอแจ้งว่า เงินการจร ซึ่งตั้งสำหรับการประมง นั้น เป็นค่าใช้จ่าย ซึ่งแบ่ง เป็น ๓-๔ ประเภทที่จะเรียนต่อไป นี้ คือค่าทำการสำรวจ เกี่ยวกับ ค่าราคาสัตว์ ที่ หนองหาร จังหวัดสกลนคร และภูพานพระเข่าจังหวัดเชียงใหม่ ๓,๐๕๐ บาท ค่าซ่อมแซมบริเวณบึงบร.เพ็ชร ๓๗,๘๖๐ บาท ค่าสร้างโรงเก็บ ฆ่าทอดของ และเก็บตัวอย่างพันธุ์สัตว์น้ำ ๘๐๐ บาท ตามรายการ ๓ รายการที่ข้าพเจ้าได้เรียนเมื่อต้นนั้น ท่านจะสังเกตเห็นได้ว่า สำหรับกิจการสำรวจในทาง

คารวาสวดครมจำนวนเพียง ๓,๐๕๐ บาทเท่านั้น อีก ๓๗,๗๓๐ บาท เป็น
 ค่าซ่อมแซมการก่อสร้าง ที่เรา ได้ทำ แล้งนั้น การก่อสร้าง ที่ บึง
 บรเพ็ชร นีรัฐบาดได้ ใช้จ่ายเงินไปเป็นจำนวน มากแล้ว ไม่ คำนวณ
 ต้อง แล้งมาก และ บึงเองปรากฏว่า คับคั่งน้ำ ชาวตุไม่ สามารถ จะทน
 กำกับน้ำได้ ถ้าหากว่า ไม่ ทำการซ่อมแซมเสีย คน ก้นน่านจะ พังลงมา
 และ จะต้อง ทำใหม่ อีก เป็นการ เปิดเงิน มาก บึงบรเพ็ชร นีเราหวัง
 จะ เป็นที่ เพราะ พันธุ์ปลา ให้ ปลา ไหลลง มาสู่ ทางใต้ และ ให้ ปลา จำนวน
 เพียงพอ ไม่ใช่ เป็นการ คัดประโยชน์ ของ บุคคล ที่ ทำการ จับปลา อยู่ใน
 บึงนั้น เดย ส่วน ค่า ทำการ ดำรง จริยา คารวาสวดครม ที่ หอนอาหาร และ
 กว๊านพระเขานัน เป็นการ ทำต่อ จากที่ ได้ ทำ มา หลาย ปี แล้ว กรมการ
 ได้ สอบถาม ได้ ความว่า ถ้าหากว่า จะ ทั้ง เสีย ดี ดี ต่าง ๆ ซึ่ง เก็บ มา
 เป็น จำนวน หลาย ๆ ปี แล้ว ก็ จะ เปิด ประโยชน์ เสีย และ หาก ว่า ภาย
 หน้า จะ มีการ ดำรง จริย นี้ อีก แล้ว ก็ จะต้อง ตั้ง ต้น กั้น ใหม่ ซึ่ง เป็นการ ทน
 เปิด โดย ไซ้ เหตุ ส่วน ที่ ขอ ดำเนิน สร้าง โรงกคตอง เก็บ ดี ดี นาน น
 เจดาน ไม่ มี เดย ก้ จำ เป็น จะต้อง คง ขน บาง การ ที่ จะ ตัด เงิน ลง ไป ให้ เท่า
 กับ ปี ที่ แล้ง มา ก็ จะ ไม่ ได้ ประโยชน์ อะไร เพราะ เงิน การจร เป็น เงิน ซึ่ง
 สร้าง ขน มี ห้าง ๆ ไม่ใช่ เงิน ที่ ทำ ต่อ เนื่อง กัน มา อย่าง ค่า ไซ้ ด้อย

ขุนชำนาญ สำนั (สมุทราการ) : ข้าพเจ้า ได้ เปรม ฤทธิ
 ใน ขอน เหมือน กัน เรื่อง ของใจ ของ ข้าพเจ้า คือ เรื่อง ผัก ติบชะวา

เพราะการตั้งวางทำนบเพื่อรักษาพื้นที่ฝักตบชะวาก ข้าพเจ้ายังไม่เห็น
ด้วย จะไปดำรงค์ในเรื่องพื้นที่ฝักตบชะวากอย่างเดียว เพราะทางสัมทร-
ปราการเป็นฝักตบชะวากและก็ต้องรับทำฝักตบชะวากเต็มอ เมื่อไม่ทำ-
ฝักตบชะวากในคันทาง ฝักตบชะวากจะทำด้วยตัวเหล็กไม่ได้ เป็น
การเปลืองเงินโดยใช่เหตุ ทางกรมประมง พยายามวินิจฉัยในข้อนี้
หรือเปล่า ข้าพเจ้าขอฝากข้อสังเกตเอาไว้ด้วยเพื่อจะได้แก้ไขต่อไป
ในโอกาสหน้า

ประธานสภาฯ : ท่านบอกว่าไม่คิดใจ

ขุนชำนาญสุสาน (สัมทรปราการ) : ที่ข้าพเจ้าไม่คิดใจก็
เพราะว่า ข้าพเจ้าตั้งใจจะไปพูดในเรื่องทาง การ ประมง คือ เมื่อ
ทางนั้นข้าพเจ้าพูดไม่ได้มันขัดแล้ว ถ้าเป็นที่ข้าพเจ้า จะต้องฝากข้อ
สังเกตและข้อร้องใจไว้ในตอนนั้นด้วย

ประธานสภาฯ : ไม่มีใครพูดอะไรอีกแล้ว ข้าพเจ้าขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามร่างที่กรรมการ
เสนอมา ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่งจนมาก

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าให้เป็นไปตามร่างของกรรมการ

เลขานุการสภาฯ : ง. กรมชลประทาน เงินเดือน ค่าใช้ด้วย
จ. กรมที่ดินและโลหกิจ

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ธนบุรี) : สำหรับ ใน ทาง การ

ชดประทาน^๕ ข้าพเจ้าสงสัยว่า ทำไมกรมการกิจจึงได้ไปตัดค่า
ใช้สอยและการจรดออกจากงบประมาณ ซึ่งการชดประทานนั้นเราน่า
จะสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง เพราะเกี่ยวกับอาณา ถ้าหากว่าไปตัดเสีย
เช่นนั้นแล้ว การที่จะดำเนินในอันที่จะช่วยทะนุบำรุงขวานานนั้นมีขาด
ไปหรือ ข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติ แต่ว่ากรมการกิจตัดไปจากของ
รัฐบาล เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าพูดได้ ในเรื่องที่ว่าข้าพเจ้าถามกรมการ
๕ ข้าพเจ้ายังไม่ได้รับคำตอบว่าเหตุใดจึงตัดไป ขอได้ขอบเสียก่อน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรมการกิจ): ถ้าท่านได้พิจารณา
ดูตาม^๕แล้ว จะเห็นว่ากรมการกิจมีได้ตัดในสิ่งที่ท่านกล่าว คือ
กรมการกิจนั้น ตัดค่าซ่อมแซมสถานที่ราชการ ๒,๐๐๐ บาท ตัด
ค่าใช้สอยสถานที่ราชการภาคเชียงใหม่อีก ๕๐ บาท แต่ก็มีค่าซื้อ
ครุภัณฑ์อีก ค่าซื้อเครื่องใช้ ในแผนกควบคุมเหมืองฝายแต่ละพระนั่ง
อีก ๕๐ บาท รวม ๒,๑๐๐ บาท ส่วนการจรดกรมการกิจตัดออกนั้น
ก็เกี่ยวกับภาษีผลิตภัณฑ์และค่า^๕ซ่อมแซมและดูภัยหรือ โศกที่ ๒๐
กระบอก

ขุนชำนาญอนาสาน (สมุหกรปรการ): ในเรื่องผลิตภัณฑ์
ข้าพเจ้าได้แสดงข้อข้องใจไว้แล้ว ในเรื่องชดประทานต้องเสียเงินค่า
ใช้สอยในตอนนั้นมากในเขตจังหวัดสมุทรปราการ เพราะฉะนั้นเมื่อ
ไม่ทำลายกันทางแล้ว จะต้องมาตัดเงินทำลายปลายทางออก เป็นข้อ
๕ ที่ทำให้การชดประทานดำเนินกรไม่สะดวก เพราะจำเป็นจะต้องทำ

ตายฉกตบชะวาททุกปี และเป็นเงินไม่น้อย ถ้าเราทำตายตอนบนนี้ก็ได้
 ดำเร็กเมื่อไร ทางจังหวัดสมุทรปราการก็คงดำเร็กณตเมื่อนั้น ข้าพเจ้า
 จึงเห็นว่ายังไม่สมควรจะตัดเงินก้อนนี้ในวาระนี้ด้วย ควรจะได้เพิ่มมาก
 กว่านี้เสียอีก

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย ข้าพเจ้าจะให้ที่
 ประชุมวิสามัญ ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ
 ขอได้ ไปรทกษณอน

สมาชิกยกมือส่วนใหญ่

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ

เลขาธิการสภาฯ : จ. กรมที่ดินและโลหกิจ เงินเดือน ค่า
 ใช้จ่าย การจร ฉ. กรมป่าไม้ เงินเดือน ค่าใช้จ่าย การจร
 ช. กรมสหกรณ์ เงินเดือน ค่าใช้จ่าย การจร

๓๓. กระทรวงธรรมการ ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
 เงินเดือน ข. สำนักงานปลัดกระทรวง เงินเดือน ค่าใช้จ่าย การ
 จจร ค. กรมธรรมการ เงินเดือน ค่าใช้จ่าย ง. กรมพลศึกษา
 เงินเดือน ค่าใช้จ่าย จ. กรมศิลปากร เงินเดือน ค่าใช้จ่าย
 การจร

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : สำหรับกรมศิลปากร
 ความรายงานของกรรมาธิการนี้เกี่ยวกับในข้อความตอนท้าย ข้าพเจ้า
 ยิ่งข้องใจ เท่าที่ตรวจดูแล้วยังไม่เห็นว่าการเห็นของกรรมาธิการได้
 แດคงอะไร

ประธานสภาฯ : ว่าอย่างไรท่าน

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : คัดคณะกรรมการได้
แต่คงความเห็นว่ามีหรือไม่มี จะเพื่อกำไรดีและกำไร
ก่อนเงินเดือนนั้นกรรมการเห็นว่ามีหรือไม่มี ส่วนกำไรดีและกำไร
จนนี้ไม่ปรากฏความเห็นของกรรมการ

ประธานสภาฯ : กรรมการว่าอย่างไร

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมการ) : การที่
กรรมการไม่ได้เขียนไว้ เพราะตกไป ที่จริงกรรมการอนุมัติ

นายอินทร สิงหนรินทร์ (เชียงใหม่) : สำหรับกำไรดีของ
กรมคิดป่ากร ไร่เจ้าได้ ขอแปรญัตติเพิ่มไว้ หักบาท โดยมีเงินใน
เงินจำนวน ๕๐๐ ไร่เจ้าขอตั้งเป็นเงินบำรุงสงเคราะห์ ๒๐ แห่ง ๆ ละ
๕๐๐ แต่ดูความรายงานกรรมการก็ไม่ชัดเจนผลว่าค่าแปรญัตติของ
ไร่เจ้าเป็นผลหรือไม่ ทั้งนี้ขอความเห็นไร่เจ้าได้ ขึ้นคำอธิบาย คือ
หลักของการพิจารณาของกรรมการว่า ตั้งใดควรจะบำรุงก่อน
และตั้งใดควรบำรุงหลัง และในข้อสุดท้ายได้ทราบว่ากรรมการได้
ตั้งเรื่องการประมงศึกษาภาคด้วยว่า กรรมการได้ว่า ประมงศึกษา
เป็นกรพิจารณาชนบท ๒ รองจากสหกรณ์

ทั้งนี้การแปรญัตติของไร่เจ้าว่า การตั้งสงเคราะห์ ๒๐
แห่งชาติทั่วทุกจังหวัดแล้ว นับว่าเป็นอุปสรรค สิ่งหนึ่งของการศึกษาซึ่ง
ไม่จำกัดสิทธิ์ของเด็กหรือผู้ใหญ่ หอสมุดนั้นโดยทั่วไป และส่วน

ประถมศึกษาชั้น โดยจำกัคณะเพาะแค้เด็ก แล่เด็กถว้ ศึกษารัษประถม
 ศึกษาแล่การหอดัมคัมคความเกยวกัน หรือเป็นชั้ปกครองอยู่เช่นนั้แล่ว
 กรรมาธิกรหาโดยกัรณพิการณาไม่ ในบั้จบุบั้นชาฟเจวชยักจะเรียน
 ว่าหอดัมคัมแห่งชาคินันไคคิงชนแล่ว ประมาณ ๕๐ จังหวัด ยังชาคอยู่
 อีก ๒๐ จังหวัดคงจะทว้ประเทศสยาม ที่ชาฟเจวชตงนิกเพอจะสั่งแล่ว
 ให้มีถาชาหอดัมคัม โดยพิการณาเห็นฉาในบั้จบุบั้น นั้เรียนถัก
 หรือคนททวารการถัก คือถการคนทมีคความรู้ แล่ถการทกะเชวรับ
 ราชการถัก หรือการททถางถางถัก คือถการคัยคัรบแข่งชนทง
 นัน เมื่อเป็นเช่นนั้ในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดคันทาหรับคัวราพรอ
 มุดแล่ว ถัยอมจะไคเปริยบผู้ทอยู่ในจังหวัดทไม่มีหอดัมคัมหรือทไม่มี
 คัวราคณคควา นอกจากนั้ถาชาหอดัมคัมเป็นถการจ่าเป็นอยางยงเพอเป็น
 ถการชวยเหล่อบุคคลไม่ฉะเพาะแค้เด็ก รอมทงผู้ โหญ่ทไครับการศึกษ
 หรือผู้ ทไม่ไค รับการศึกษาคอย ในถการท จะบ้องกันผู้ นัน หลง เช่าไป
 หาชบายมุขเช่นคถารมหรถ์พหรือถนถการพระนั้เช่นนั้ นั้บั้ว่าหอดัมคัมจะ
 เป็นถการหน่วงเหนยของพวคนได้ ให้ ไปในทางทชอบ นอกจากนั้เป็น
 ถการชวยเหล่อผู้ศึกษาทมีถรอนนอย คือไม่ทจนพอกจะจคช้อค
 หารบคัวราจ่าหารบคคณคควาหาถการมริเพิ่มเติม เมื่อเป็นเช่นนั้ ถการชเร
 คิงถาชาหอดัมคัม ถอคถทประล้งค ทวาเพอจะชวยเหล่อผู้ ทมีถนอยจะ
 หาช้อค่าหารบคัวราของถนเองได้ จึงจ่าเป็นชอให้คิงถาชาหอดัมคัม
 จะ ชวยเหล่อ เราเหล่านั้ ให้มีถมรรถถภาพ ให้มี คความรู้ ใน ถการ
 คอ ๆ ไป

ท่านซาฟเจ้าโตเรียนแล้วว่า การศึกษาที่มีการทดสอบคนนั้นมีการ
เกี่ยวพันกันไป คือเมื่อเรามีการศึกษาแล้วก็ต้องควรมีห้องสมุดตาม
ไปด้วย เพื่อเป็นโรงเรียนสำหรับค้นคว้าในยามว่าง หรือผู้ที่ได้เลิก
แล้วเรียนแล้ว จะได้หาความรู้เพิ่มเติม แต่กรรมาธิการหาได้ยก
ขึ้นพิจารณาไม่ ถึงแม้ว่าในขณะหนึ่งงบประมาณซึ่งกรรมาธิการได้
พิจารณาแล้วไม่มีทางอื่นที่จะคิดได้ แต่ซาฟเจ้าขอฝากความดังเกิด
และขอคำอธิบายว่าในการที่ได้พิจารณาเรื่องของซาฟเจ้าโตเรียนนั้นไป
นั้นอาศัยหลักเกณฑ์อย่างไรบ้าง เมื่อกรรมาธิการตอบซาฟเจ้าเป็นที่
พอใจแล้ว ซาฟเจ้าก็ไม่คิดใจจะอภิปรายต่อไป

นายเส่งเสียน พันธเศรษฐ (เขียงใหม่): ซาฟเจ้าโตเรียน
ยุติขอเพิ่มเงิน...

ประธานสภาฯ: พังกรรมาธิการเดี่ยก่อนแล้วให้ท่านผู้ที่
หลัง กรรมาธิการว่าอย่างไร ชี้แจงเดี่ยก่อน

๑๐.๑๕ น.

นายทองอินทร์ ภูวิพัฒน์ (กรรมาธิการ): กรรมาธิการก็
ได้ชี้แจงแล้วตั้งปัญหาว่าตั้งโตเรียนก่อนและหลัง กรรมาธิการได้
ยกปัญหาทุก ๆ ปัญหาในเรื่องเพิ่มเงินขึ้นหนี้พิจารณาทุกปัญหา เมื่อ
พิจารณาแล้วก็จะได้พิจารณาถึงปัญหาว่าตั้งโตเรียนเป็น ๑-๒-๓

ปัญหาด้านกิจการโฆษณาการหรือปัญหากรรมาคิดปากกรรณก็เช่นกัน

กรรมการก็ได้พิจารณาแล้ว แต่ทว่าเมื่อไม่มีเงินก็จะเรียกให้ได้
ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร แต่ปัญหาที่ท่านกล่าวถึงการศึกษาว่ากรมคือปาก
ที่จะคิดงัดเอาหอสมุดแห่งชาติ เป็นส่วนของ การศึกษานี้ ในชั้น
กรรมการยกเลย เพราะคิดว่าไม่ใช่การศึกษาทั่วไป แต่เป็น
การศึกษาประตม

๑๐.๑๖ น.

นายเล็งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ในเรื่องเกี่ยว
กับ กรมศิลปากรในเมื่อ ข้าพเจ้าได้รับ ทราบจาก คณะกรรมการ
พิจารณางบประมาณว่ามีเงินเหลือตั้งหลายแสนบาท ว่าใครจะเดิน
ไปขอเพิ่มที่ไหนก็ได้รับท่าการติดคือ ข้าพเจ้าก็ได้พยายามมาขออยู่
หนักหนา และได้พยายามจึงเห็นขอให้นายกรัฐมนตรีรับรองเงินล้าน
หมื่นบาทเพื่อเอาไปช่วยขยายงานของกรมศิลปากรเกี่ยวกับหอสมุดไป
ยังจังหวัดต่าง ๆ โดยมีเหตุผลที่ว่าการกระทำเช่นนี้เป็นวิธีการอันหนึ่งที่
พึงประวัติดำรงรักษาชาติ ก็เป็นสิ่งสำคัญที่สุดซึ่งคณะกรรมการ
ควรจะให้ข้าพเจ้าได้อธิบายเหตุผล แต่ว่ากรรมการจะบอกว่าได้
เรียกแล้วข้าพเจ้าไม่มา หรือว่าข้าพเจ้าไม่อะไรนั้น ข้าพเจ้าขอ
เรียนว่าวิธีการจะให้ข้าพเจ้ามาบอกหนักเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ข้าพเจ้า
มาเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ก็ไม่มีเรียกอะไร ข้าพเจ้ารอคือไปอีกเวลา
๑๖.๐๐ นาฬิกา ก็ไม่มีอะไร ข้าพเจ้ารอคือไปอีกเกือบ ๑๗.๐๐ นาฬิกา

ก็ไม่มีอะไร ผลที่สุดข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะทำอะไร เพราะไม่รู้จำเมื่อไร
 ด้วยเหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสจะมาขานแจงข้อดังกล่าวนี้ในการที่
 ข้าพเจ้าเสนอในเรื่องเงินสามหมื่นบาทนั้น ทว่าจริงข้าพเจ้าเห็นว่าน้อยไป
 แต่ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าเอาไปทำอะไรมาก ๆ เพราะเหตุว่าในชั้นต้นเรา
 ต้องการจะวางรากฐานเสียก่อน ทุกสิ่งทุกอย่างเราจะต้องวางฐานให้
 แข็งแรง แล้วจึงค่อยทำต่อขึ้นไปเหมือนอย่างเราทำพระเจดีย์ ด้วย
 เหตุนี้แหละข้าพเจ้าจึงได้เสนอขอเงินสามหมื่นเพื่อนำไปปรับปรุงขยาย
 ตำราหอสมุดตามจังหวัดต่าง ๆ ก็ยังมีไม่ หรือว่าหมอบอยู่แต่ก็ทำให้ค
 ึ่งขึ้น

มนุษย์เราทุกคนย่อมมีความปรารถนาที่จะให้ ประเทศชาติเจริญ
 ด้วยกันทั้งนั้น แต่ทว่าเมื่อไม่มีเครื่องอุปกรณ์อันจะช่วยให้เขารู้ให้
 เขาเข้าใจแล้ว จะทำอย่างไร คนเราขรรวมชาติสร้างให้ ไร่บ้าง นกต
 บ้าง มังมบ้าง ยากจนบ้าง เมื่อเป็นเช่นนี้เราพยายามหาเครื่อง
 อุปกรณ์ พยายามขุดใจ หรือเพื่อให้มันงัดสยแต่ก็ย่อมจะทำให้
 เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติในทางพื้นฟูประวัติศาสตร์ ข้าพเจ้าไม่
 ปรารถนาจะประจบคนใดคนหนึ่งเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ข้าพเจ้าขอให้
 ที่ประชุมได้ระดมใจว่า อธิบดีกรมศิลปากรกระทำอยู่เช่นนี้เป็นวิธีพื้นฟู
 ประวัติศาสตร์ของชาติอย่างหนึ่ง พื้นฟูอย่างไร เช่นในการแต่งละคร
 แต่การกระทำเช่นนี้เป็นส่วนน้อยจริง ๆ ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นส่วนน้อย

เป็นส่วนปลัดก็ย่อยออกไปเท่านั้น เมื่อเราจะทำการในสิ่งนั้นให้สมบูรณ์
 แล้ว เราจะต้องขยาย อย่างขยายทอดมุด เราจะจำกัดของพิพริภินท์
 ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในประเทศสยามไปให้ทั่วถึง เช่นดมมดว่า พระบรมรูป
 ฉายาถึกษณ พระนเรศวรมหาราช พระนารายณ์มหาราช พระเจ้า
 ตากสิน หรือบุคคลสำคัญที่เป็นวีรบุรุษของชาติไทย เขาไปได้ตาม
 จังหวัดต่าง ๆ แล้วที่นี้ เด็กนักเรียนเราก็คิดติดอกกับกระทรวงธรรมการ
 แล้วหา ผู้เชี่ยวชาญ อธิบาย ความ เป็นไป ของ ประวัติศาสตร์ ว่าคน
 สำคัญอย่างไร ถ้าประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างไร เพื่อจูงใจให้
 เด็กเพราะนิสัย นอกจากนั้นแล้ว วิธีการที่เราจะดำเนินต่อไปก็คือว่า
 เมื่อเราให้เด็กรู้ถึงประวัติศาสตร์ของคนสำคัญแล้ว เราอธิบายให้เขา
 เข้าใจว่าถึงเหตุอันเรียกว่า มฤคกของชาติไทย ซึ่งบรรพบุรุษของเราได้
 ให้ไว้แก่เรา เราซึ่งเรียกว่าเป็นลูกหลาน เราควรจะรักษาอย่างไรจึง
 จะรักษาไม่ให้ เป็นการออกัญญ์ต่อบรรพบุรุษของเรา เมื่อเป็นเช่นนั้น
 ข้าพเจ้าเชื่อว่าต่อไปข้างหน้าแล้วเราไม่ต้องการเกณฑ์ทหาร ก็จะมีคน
 ดมครเป็น ข้าพเจ้าเคยท่องเที่ยวมาเกือบ ๒๐ กว่าจังหวัด พุดถึงเวลา
 จะเกณฑ์ทหาร พ่อแม่พยายามเอาเหตุนั้นเอาเอาเอาเอาเอาเอาเอาเอา
 บ้าง อะไรบ้าง ขออย่าให้ลูกของเขาเป็นทหารเลย เพราะเหตุว่าเขา
 ไม่รู้การที่เขาเป็นทหารคืออะไร อันนี้เรียกว่า เราไม่ได้ ฟันฟูประวัติ
 ศาสตร์ หมดเลย เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เราจะหวัง ความเจริญของเขา
 อย่างไม่ได้ เราควรจะดำเนินการได้แล้วตั้งแต่บัดนี้ เพราะเหตุว่า

ประเทศสยามเราเปลี่ยนแปลงการปกครอง มาเป็น ประชาธิปไตย คือ
 คดีของกร พังเดี่ยวประชาชน ประชาชนเลือก เขามาเป็นสมาชิก ของ
 สภา และมีประเทศอื่น ๆ ชาวเขาจะยกตัวอย่างที่เขาปฏิบัติซึ่งเป็น
 ประเทศที่คิด ฉันอย่างนี้ได้กระทำแล้ว ซึ่งชาวเขาได้เคยเห็นมาเกือบ
 ๒๐ ปี ในบทภาษาที่เรียนของฉัน คือหนังสือเรียนเขาได้บอกไว้หมด
 ที่เดียว ประวัติศาสตร์ ของเขาคงแต่เด็ก ๆ ในบั้นนี้ ในเดือนนั้น
 ในวันนี้เราเสียอะไรไปบ้าง เราได้รับอะไรบ้าง เด็กอายุ ๕-๘ ขวบก็
 รู้จักว่าใครเป็นคนสำคัญ และเช่นญี่ปุ่นอย่างนั้นวิธีการให้เด็กมีความ
 เข้าใจในกรที่ จะรักษา สิ่งสำคัญ ของ ประเทศชาติ ให้ เห็นว่า ความ
 สำคัญคืออะไร การปฏิบัติตามกฎหมายเป็นอย่างไร การเสีย
 ภาษีอากรเสียทำไม สิ่งเหล่านี้เป็นต้น รัฐบาลจะได้รับประโยชน์ถึง
 หายทาง ทางหนึ่งการภาษีอากร ไม่ต้องบังคับ ไม่ต้องออกบังคับ
 ให้รุนแรง เขารับจะเสีย อย่างญี่ปุ่นไปอยู่ในต่างประเทศ พอถึง
 คราวมาเขานำภาษีตั้งไปเสียในประเทศของเขา อย่างเงินที่เข้ามาหากิน
 ในต่างประเทศเขาเงินตั้งไปเสียครบครัด นี้เรียกว่าทำให้เขาเคารพ
 ต่อบรรพบุรุษ เช่นว่าทุกคนจะต้องเคารพต่อบรรพบุรุษ เพราะเหตุ
 ว่าครอบครัวเป็นต้นภูฐานแห่งการรวมเป็นประเทศ นี้เป็นเหตุอย่างนี้
 ชาวเขาจึงปรารถนาอยากจะต้องขึ้น เพิ่มเงินตามหมื่น ความจริงควร
 จะเพิ่มสัก ๓๐ ล้านบาท แต่ว่ามันไม่มี ชาวเขาคงเอาแต่เพียงตามหมื่น
 แต่กรรมาธิการกลับเห็นว่า สิ่งอื่นสำคัญ กว่าสิ่งนี้ สิ่งอื่นสำคัญกว่า

ความเป็นอิสระของประเทศชาติเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงสงสัยและติดใจเป็นอย่างยิ่ง แต่ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะพูดจนคอแตกก็ไม่ได้เงินสามหมื่นบาทนี้ เพราะเหตุว่าท่านบอกว่าจะไม่ได้ เพราะเหตุว่าเอาไปให้ในทางอื่นหมดแล้ว ด้วยเหตุฉนั้น ข้าพเจ้าได้เรียนแดงให้ส่งข่าว ฟังหรือให้เป็นแนวคิดในอันที่จะไปทำในอนาคต เพื่อประโยชน์อย่างจริงจังนี้แหละเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติ อันนี้ขอฝากไว้ในที่นี้แล้วก็จะผ่านไปก็ตามใจ

๑๐.๒๔ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมกร): สมาชิกที่กล่าวเมื่อก่อน คนมิได้ ไปแข็งแรง ข้าพเจ้าก็คิดว่าท่านประธานได้ให้โอกาสแล้ว แต่เมื่อผ่านไปแล้ว นับว่าเป็นเอกตลาของเขาด่วนหนึ่ง ไม่รู้จะทำอย่างไร ความจริงมาคอย ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐-๑๘.๐๐ นาฬิกาไม่เป็นเช่นนั้น เพราะเหตุว่านอกจากท่าน เขาก็ไปทุกคน แล้วที่ท่านก็กลับก่อน ๑๖.๐๐ นาฬิกา ดูเหมือนจะเป็นอย่างนั้น ที่กรรมกรไม่ได้ทำให้ตรงตามเวลานั้น ก็กรรมกรนัด ๑๖.๐๐ นาฬิกา ไม่ใช่มี ๑๕.๐๐ นาฬิกา ที่ไม่ได้ตรงเวลานั้นถ้าท่านไม่เห็นงานกรรมกรทำแล้ว คงจะให้อภิ๋ เพราะถ้าจำเป็น บางทีเรานัดมาถึงสามวันก็ไม่ได้พูด บางทีปัญหาหนึ่งเราก็คิดว่า ๑๐ นาทีจะได้เร็ว บางทีก็เป็นวันหนึ่ง เพราะฉะนั้นปัญหาที่กล่าวมาเดี๋ยวนั้น หวังว่าสภาหรือผู้แปรญัตตินั้นก็คงจะให้อภิ๋

ส่วนปัญหาต่างๆ ไป ถ้าแม้ว่ากรรมาธิการจะชกปรายก็รู้สึก
สงสัยว่าจะไม่ได้ผล และจะ ผ่าก อะไร ใด นั้น ก็จะไม่ เป็นการ ต้มคอร
ปัญหา สำคัญ ของ ประเทศ มีอะไรบ้าง ข้าพเจ้า คิดว่า แต่ละคนที่
แปรญัตติเพิ่มขึ้นนั้น ย่อมมีความรู้สึกถึงที่ตนแปรญัตตินั้นสำคัญ
ด้วยกันทั้งนั้น แต่สมาชิกรับกรรมาธิการนั้นก็ย่อมมีความเห็นไม่ตรง
กันเสมอไป ในส่วนกรรมาธิการนั้นมีความเห็นหนักไปในทางการศึกษา
มากกว่าทางศิลปากร แต่ข้าพเจ้า คิดว่า สภาฯ นี้ จะมีความเห็นใน
ท่านองนี้ และรัฐบาลก็แถลงนโยบายไว้แล้วว่ารัฐบาลจะก้าวย่างที่
ถูกต้องในการศึกษา รากฐานของการศึกษาอยู่ที่การประถมศึกษาก่อน
ถ้ารากฐานของเรายังไม่พอแล้วจะไปสร้างการศึกษาศึกษาให้ สูง ขึ้นไป
ส่วนรากฐานกลอนแกลอนนั้นก็จะไม่ได้ผลเพียงพอ

ในส่วนที่ท่านชี้แจงในเรื่อง การศึกษาศึกษา มีความจำเป็นอย่างไร
หรือสำคัญเพียงไรนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าการศึกษา
ในชั้นประถมศึกษาคือสำคัญกว่า รวมทั้งกรรมาธิการทุกคนด้วย จึงเสีย
ใจที่จะเพิ่มให้ไม่ได้ ไม่ใช่ไม่เห็นว่าการศึกษาศึกษาไม่สำคัญ

ประธานสภาฯ : ที่ข้าพเจ้า อนุญาตให้ เพราะเหตุว่าผู้ที่
แปรญัตตินั้นบอกว่าไปไม่ทัน ไหนๆ เขามายกปากเสียงไว้ก่อนจึงให้
เขาพูด ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะเผด็จ เขามาร้องเรียนตั้งแต่วันนั้น เพราะ
ฉะนั้นจึงให้เขาพูด เมื่อไม่มีใครพูดอีก ข้าพเจ้าจะให้ผ่านไป

เลขาธิการสภาฯ : ข. กรมศึกษาธิการ เงินเดือน ค่าใช้สอย
การจ

๑๐.๒๓ น.

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุปถัมภ์): สำหรับกรมศึกษาธิการ
นี้ ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติเพิ่มค่าใช้จ่าย ต่อให้ สำหรับจะเป็นเงินทุน
อุดหนุนโรงเรียนราษฎร์ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ โปรดรับรองให้
ข้าพเจ้าแล้วเป็นเงิน ๓ หมื่นบาท แต่ไปถึงชั้นกรรมาธิการ ข้าพเจ้า
ทราบว่ากรรมาธิการไม่ได้เพิ่มให้ เพราะเจ้าหน้าที่ไม่ต้องการ ข้าพ-
เจ้ารู้สึกมีความแปลกใจเหมือนกันว่า ทำไมถึงไม่ต้องการเงินจำนวนนี้
ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้ ขอแปรญัตติ เพิ่มให้ และท่าน นายกรัฐมนตรีได้
รับรองให้แล้ว ที่ไม่ต้องการนั้นบางที่ท่านจะเห็นว่ายังไม่ถึงคราวจำเป็น
แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าโรงเรียนราษฎร์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาให้การศึกษา
แก่พลเมืองของประเทศเหมือนกัน ในการศึกษาตามแผน
ของการศึกษาแห่งชาติ นั้นอาศัย การพึ่งแรง ก็รัฐบาลจัดเองบ้าง
ให้ประชาชนจัดบ้าง ให้เอกชนจัดบ้าง เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น
โรงเรียนราษฎร์ ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นโดยมากได้อาศัยทุนของตนเอง แต่ว่า
บางโรงเรียนก็ได้เงินไม่ได้พอเพียงตัว บางโรงเรียนนั้นมีฐานะอันน้อย
มีรายได้ ไม่พอใช้ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ไม่สามารถที่จะจ้างครู ได้ดี ๆ ไม่มี
เครื่องใช้ ไม่ค่อยเพียงพอ สถานที่การศึกษาอยู่ในที่อันน่าสับสนเขวตั้งนั้น
จะเป็นภัยแก่เด็กของเรา เด็กในโรงเรียนไม่ว่าโรงเรียนรัฐบาล หรือ
ประชาบาล หรือโรงเรียนราษฎร์ก็ดี ย่อมเป็นพลเมืองของประเทศ
ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น รัฐบาลจึงควร จะไปเยี่ยมและไปดูถึงสภาพของ

โรงเรียนราษฎร เจดาน อยู่ในฐานะเช่นไร โรงเรียนนั้น นอกจาก
 ผู้ศึกษาแล้ว เครื่องใช้ ไม่ค่อยก็ไม่เพียงพอ ครั้นจะสอนนั้นก็ไม่ได้ครู
 ที่มีคุณภาพก็ เราจะตั้งเกณฑ์เห็นว่าครูมีชั้น ๑-๒-๓-๔-๕-๖-๗-๘-๙-๑๐-๑๑-๑๒
 ชั้น ๑๕-๑๖ บาท ๒๐ บาทก็มี แล้วจะสอนได้ผลอย่างไร ทนชั้นค่าๆ
 กิด เขาก็จำเป็นจะต้องได้ครูที่ดีมาทด จึงจะไปอบรมพลเมืองของ
 เราให้เป็นพลเมืองที่ดี

โดยเหตุผลเช่นนี้ ข้าพเจ้า จึงเห็นว่าเป็นการสมควร อย่างยิ่งที่
 รัฐบาลจะหันมาช่วยการศึกษาทางโรงเรียนราษฎร ให้มาก แทนที่
 เราจะไปจ้างครูเงินเดือนแพงๆ เขามีทุนอยู่แล้ว ให้ทุนไปอีกนิดหน่อย
 แล้วอบรมเด็กได้จำนวนมากๆ ได้ผลกว่าไรเกินค่าเช่นนี้ รัฐบาลจะปลื้ม
 ใจเสียอีก แทนที่จะปล่อยให้เหงาหงอยเสื่อมทรามลงไป เมื่อเป็น
 เช่นนี้แล้วเด็กทุกคนก็ไม่อยากจะไม่เข้า โรงเรียนราษฎร แล้วรัฐบาล
 ก็เร่งรัดการศึกษาโดยไปทุ่มเททางรัฐบาลเช่นนี้แล้ว ทำให้เงินเพิ่ม
 ขึ้นแล้วก็ได้ผลตามที่ควร ถ้าหากว่าเราจะเจียดเงินไปจำนวนหนึ่ง
 ให้ โรงเรียนราษฎรอยู่ในเกณฑ์แล้ว ก็ให้ทุนนั้นไปมองๆ ระเบียบ
 การของโรงเรียน ที่ข้าพเจ้า ได้ ทราบ ตามคำสั่งแรง ของ เจ้าหน้าทมน
 ปรากฏว่า ก็ยังไม่ต้องการ เพราะว่าระเบียบการให้ทุนโรงเรียนราษฎร
 เจดานเครื่องครุภัณฑ์เงินไป จนไม่สามารถที่โรงเรียนราษฎร ใดที่จะกล้า
 มาขอได้ เพราะว่าเจ้าหน้าที่กดจนเหลือเกิน เมื่อเป็นเช่นนี้ เมื่อ
 กดจนลงไป เจ้าหน้าที่โรงเรียนราษฎรก็ไม่อยากจะขอ ถ้าหากว่า

เราปล่อยให้ระเบียบมันอ่อนมันลงมากทีหนึ่งเพื่อเขาจะได้มีกำลังน้ำ
ใจ แต่อัจฉริยะเขาให้ดีขึ้นเป็นการแข่งขันเช่นนี้ ก็จะเป็นประ-
โยชน์ทั้งในทางตรงและทางอ้อมด้วย จึงขออ้อนวอนจากท่านสมาชิก
และรัฐบาลขอได้กรุณาเพิ่มเงินให้แก่โรงเรียนราษฎร นอกเพียงถึง
ไม่ได้ถ้าหมิ่นกึ่งก็ คือตัดห้าพันก็ดี ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่จะไม่เอาที่
ต้องยกเย็บให้

๑๐.๓๒ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมวิธีการ) : ในการที่สมาชิก
แข็งแรงเจ้าหน้าที่ไม่เอา ความจริงไม่ใช่ เจ้าหน้าที่ที่แข็งแรงว่า
ตามข้อบังคับของกรมศึกษาว่าด้วยการให้ทุนแก่โรงเรียนราษฎรนั้น
เท่าที่เป็นอยู่เคยอนุมัติเงินงบประมาณอยู่หมิ่นบาท ตามข้อบังคับที่เป็น
อยู่เคยอนุมัติไม่หมด เมื่อกรรมวิธีการได้ฟังคำชี้แจงเช่นนี้แล้ว ก็
หมายความว่าเงินหมิ่นบาทนั้น จะใช้ ตามข้อบังคับที่เป็นอยู่เคยอนุมัติไม่
หมด แต่กรรมวิธีการก็ให้เงินไม่ได้ หัดของถาวรพิจารณานานแล้ว
ก็ตั้งพิจารณาตามข้อบังคับที่เป็นอยู่ ถึงแม้ว่าการแก้ไขข้อบังคับที่จะ
ให้เงินอุดหนุนแก่โรงเรียนราษฎรมากขึ้นแล้ว กรรมวิธีการก็คิดว่า
พร้อมที่จะให้ แต่ข้อบังคับที่เป็นอยู่เคยอนุมัติเงินหมิ่นบาทก็ใช้ไม่หมด
เมื่อเป็นเช่นนี้ กรรมวิธีการก็เสียใจที่จะเพิ่มให้ไม่ได้ ในส่วนเจ้าพนักงาน
งานโรงเรียนราษฎรนั้นก็เป็นปัญหาอีกอย่างหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าไม่มีหน้าที่
จะชี้แจงในเรื่องนี้

๑๐.๓๓ น.

น.อ. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ธรรมการ : ข้าพเจ้าในนามของกระทรวงธรรมการ ใคร่จะชี้แจง
 เป็นพิเศษ ในเรื่องเงินอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์ ที่จริง นโยบายของ
 รัฐบาลประสงค์อย่างยิ่งที่จะอุดหนุนโรงเรียนราษฎร์ แต่เนื่องด้วย
 ว่าการพิจารณาของเรานั้นพิจารณาคาตามระเบียบที่เรามีอยู่ขณะนี้ และ
 ที่เราได้พิจารณาไปแล้ว ก็หมายความว่าเงินที่จะใช้ ในปีหน้านั้นเรา
 พิจารณาในปีนั้น บัดนี้โรงเรียนราษฎร์ ที่ได้ขอเงินอุดหนุนนั้นมีจำนวน
 น้อยมาก เท่าที่พิจารณาดำหรับที่จะให้แล้วก็ยังไม่มากกว่าจำนวนเงิน
 ที่เราได้ไป ในขณะที่ โดยเหตุฉะนั้นจึงไม่ได้ขอเพิ่มขึ้น แต่คิดว่าใน
 พ.ศ. หน้าเราจะพิจารณาระเบียบลงไป ก็จะได้ทำให้โรงเรียนราษฎร์ ได้
 มีโอกาส แต่เงินนั้นก็คงจะไปอยู่ในปี พ.ศ. ๒๔๘๒

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีใครพูด ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุม
 จินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ

นายทิม ภูวิวัฒน์ (อุมตราชานัน) : ขอให้ผ่านไป

เลขาธิการสภาฯ : ๑. ๑พาดงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒. เงิน
 การประถมศึกษา

๑๐.๓๕ น.

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ (ชนบุรี) : ในข้อ ๒. น้พุดังเงิน

การประถมศึกษา ทาง ฝ่าย งบประมาณ นั้นได้ ตัดออกเป็น จำนวน ๑๖,๕๓๕ บาท ในการที่ คณะกรรมการ ได้ตัดเงินการศึกษาอีกนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ชอบ ควรจะ ยื่นไว้ตาม ร่างของรัฐบาลที่เสนอมาคือ ตัดยอดไว้ ๘,๖๘๘,๘๒๖ บาท ซึ่งถ้ามาชิกทุกคนก็ย่อมจะเข้าใจกันดีแล้ว ว่าการศึกษานั้นสำคัญเพียงไร ถ้าหากว่าเด็กเราไว้การศึกษาอยู่ก็ มากแล้ว ความก้าวหน้าในจำนวนของเด็กซึ่งจะเป็นพลเมืองดีต่อไปนั้น ย่อมลดถดถอยเต็มที่ ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจมากในการที่กรรมการ ได้ตัดเงินประถมศึกษา หากได้ตั้งไว้ตามที่รัฐบาลเสนอมานี้ เมื่อ เป็นเช่นนั้น ก็หมายความว่า ถ้าหากว่าสภาฯ นี้ได้ อนุมัติตามนี้แล้ว ก็เป็นที่ร่วมกันว่าสภาฯ นี้ไม่เห็นใจต่อการศึกษาของยุวชนในอันที่จะได้ เป็นพลเมืองดีต่อไป ความจริงสภาฯ นี้ น่าจะได้สนับสนุนนโยบายใน เรื่องการศึกษาของเด็กให้มากยิ่งขึ้น เพราะประเทศชาติ และบ้าน เมืองที่จะเจริญขึ้นไปนั้นย่อมอยู่ที่ยุวชน ยุวชนเมื่อ ได้รับการศึกษาดี แล้วก็เป็นกตัญญูกับประเทศชาติจะก้าวหน้าเป็นลำดับไป สำหรับการศึกษาเราจึงจัดการศึกษาไม่เพียงพอ เช่นในตามจังหวัดเป็นคณยังขาด การศึกษาก็อีกหลายแห่ง ถ้าจะคิดจำนวนนักเรียน จำนวนโรงเรียน แล้ว จำนวนนักเรียนนั้น ย่อมมากไปกว่า จำนวนโรงเรียนที่จะบรรจุ จำนวนครูด้วยแล้ว มีน้อยกว่าจำนวนนักเรียนที่จะสอน เป็นต้นว่าชั้น หนึ่งตอนนั้นตั้ง ๕๐ คน ๖๐ คน ซึ่งมีในลักษณะวิชาครูที่จะสอน เมื่อ เป็นเช่นนั้นแล้ว เด็กไม่ได้รับผล ก็เมื่อทางรัฐบาลได้เพิ่มให้เงินจำนวน

มากเช่นนี้แล้ว เหตุใดคณะกรรมการจึงได้ตัดออกเฉยเช่นนี้ถ้า
ถ้าหากว่าสภาฯ เห็นด้วยแล้ว ก็เท่ากับสภาฯ ไม่เห็นแก่การศึกษา
ของชาติ ข้าพเจ้าหวังว่า สมาชิกทุกท่าน คงจะเห็นประโยชน์ ของการ
ศึกษา จึงขอให้สภาฯ ได้ยืนยันตามร่างของรัฐบาลเดนมาร์ก

๑๐.๓๗ น.

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมการ): ที่ท่านแปลกใจ
นั้น ความจริงข้าพเจ้าก็ได้แปลกใจเหมือนกัน เพราะว่าท่านไม่ได้อ่าน
รายงานของกรรมการ และท่านไม่ได้ฟังข้อความที่ข้าพเจ้าได้กล่าว
แล้ว ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ว่า เงินซึ่งกรรมการได้ตัดนั้น ได้เพิ่มให้
๓. ข้อผูกพัน ๒. การสหกรณ์ และ ๓. การประถมศึกษา เมื่อ
ท่านข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า เว้นหน้าลดลง ไม่ใช่กรรมการได้
ตัด แต่เป็นเพราะว่ากระทรวงธรรมการได้ โอนโรงเรียนประถมอาชีพ
ซึ่งจัดอยู่ทาง ประถมศึกษา นั้นมาจัดทางมัธยมศึกษา เป็นเงินเดือน
เก้าใช้สอยและการจร ๓๘๕,๓๐๓ บาท แต่เงินที่กรรมการเพิ่มให้
๓๖๗,๗๖๘ บาท แต่เงินที่โอนไปนั้นก็ไม่ใช่ทำให้การศึกษาเสียไป
คือ การประถมศึกษาที่จัดอยู่ทางการ ประถมศึกษานั้นได้ โอนงานที่เป็น
อยู่นั้นมาให้มัธยมศึกษาจัดการ แต่ทั้งนี้แม้ว่าเงินจะตกไปแต่เงินที่
บาทก็ดี แต่ระดับการศึกษาที่เป็นอยู่ก่อนที่กรรมการเพิ่มให้ก็อยู่ใน
ระดับธรรมดา ไม่ได้เพิ่ม ไม่ได้ลด แต่กรรมการเพิ่มให้ ๓๖๗,๗๖๘

บาทนั้น ก็เป็นต้น ที่กรรมการเห็นว่า การประถมศึกษาเป็นหัวใจ
สำคัญของประเทศอยู่แล้ว ควรนับว่าท่านได้ประโยชน์ซึ่งเด่นหกหมื่น
บาท ไม่ใช่ดั่ง

๑๐.๓๕ น.

นายเจตนา เตาลานนท์ (ตราด): ความจริงข้าพเจ้าแปรญัตติ
ได้ เมื่อกันคุณทองอยู่ไม่ได้แปร แต่ว่าได้พูด ก็คือว่าข้าพเจ้าขอแปร
ญัตติเพิ่มเติม เจ้าคุณนายกรัฐมนตรีเห็นรับรองให้ แต่กรรมการ
ให้เพิ่ม ๑๖๗,๑๖๘ บาท ความจริงที่กรรมการว่าเมื่อกันว่า รัฐบาล
ขอโอนไปเพิ่มในประถมอาชีพเป็นเงิน ๓๘๕,๓๐๓ บาท เมื่อได้ดงบเงินที่
รัฐบาลตั้งมา ๘,๖๘๘,๘๒๖ บาท แล้วก็คงเหลือ ๘,๕๓๓,๕๒๓ บาท ก็มี
ที่เมื่อขอตกลงในชั้นกรรมการ ขอตัดคง คือเอาเงินจำนวนนั้นไป
จ่ายในทางการศึกษาของประถมศึกษา ๓๘๕,๓๐๓ บาท ก็ยังคงเหลือ
๘,๑๔๘,๒๒๐ บาท ที่กรรมการว่าไม่ได้คิดนั้น เมื่อข้าพเจ้าดงบเงิน
จำนวนนั้นแล้ว เห็นว่าตัดไปอีกด้านกว่าบาท จึงสงสัยอยู่ จึงอยากจะ
ถามกรรมการว่า ที่รัฐบาลขอโอนไปเพิ่มในด้านอื่นนั้น เมื่อตกกัน
แล้วเงินยังหายไป อยากทราบว่าจะหายไปอย่างไร

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมการ): เมื่อข้าพเจ้าก็
ได้ชี้แจงแต่ก็เป็นอย่างไร ก็คือว่าเงินที่โอนไปกรมศึกษาธิการนั้น
๓๘๕,๓๐๓ บาท แต่เงินที่กรรมการเพิ่มให้ ๑๖๗,๑๖๘ บาท โอนไป
มากกว่าเพิ่มให้ ๑๖,๗๓๕ บาท มันก็ตกลงไปนั่นเอง

๑๐.๕๑ น.

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียน
 ตามคณะกรรมการเกี่ยวกับวิธีการที่คณะกรรมการได้พิจารณาใน
 เรื่องการประถมศึกษา เราเป็นอันเข้าใจกันว่าคงหมายความว่ารวม
 ดึงเงินอุดหนุนที่รัฐบาลคืนให้แก่เทศบาลเกี่ยวกับการประถมศึกษาใน
 เขตเทศบาลด้วย ตามวิธีการซึ่งทางการได้สั่งจังหวัดพิจารณาทำตาม
 แบบที่เสนอเข้ามา นั้น ก็มีการแยกในส่วนที่เกี่ยวกับโรงเรียนเทศบาล
 เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากโรงเรียนประชาบาล เมื่อเป็นเช่นนั้น ในชั้น
 พิจารณาของคณะกรรมการนั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณคณะกรรมการ
 ได้แยกพิจารณา เป็นส่วนต่างหากจากการ ประถม ศึกษาโดย ฉะเพาะ
 หรือว่าได้ พิจารณารวมกัน

๑๐.๕๒ น.

พระยาไชยยศสมบัติ (ประธานกรรมการ) : เงินการ
 ประถมศึกษาได้จัดไว้เป็นสองนิตย ทางเทศบาลยังไม่ได้พร้อมที่
 จะรับการประถมศึกษาไป เงินได้แต่การเทศบาลนครกรุงเทพฯ และ
 รมบุรีได้รับไปจัดแล้ว แต่ว่าอยู่ใน ความ ควบคุม ของ กระทรวง
 ธรรมการ แต่ส่วนเทศบาลอื่นๆ นั้นยังไม่พร้อมที่จะจัด และเงินนั้นจึง
 ได้ตั้งอยู่ในส่วนกลางมีพร้อมแล้ว เมื่อคงรับแล้วกระทรวงธรรมการ
 ก็จะส่งไปให้ทางจังหวัดเป็นผู้จัดการต่อไป

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีใครมีความเห็นประการใด ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น ว่า ควรจะให้ เป็นไป ตาม ร่างที่กรรมาธิการเสนอมา โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือค่อนข้างมาก

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้ โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าให้ เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ

เลขาธิการสภาฯ : ญ. เงินอุดหนุนราชบัณฑิตยสถาน กระทรวงมหาดไทย ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี เงินเดือน ข. สำนักงานปลัดกระทรวง เงินเดือน ค่าใช้จ่าย การจร ค. กรมตำรวจ เงินเดือน ค่าใช้จ่าย การจร ง. กรมมหาดไทย เงินเดือน ค่าใช้จ่าย การจร จ. กรมโยธาเทศบาล เงินเดือน ค่าใช้จ่าย การจร ฉ. กรมราชทัณฑ์ เงินเดือน ค่าใช้จ่าย การจร ช. กรมตำรวจเงินเดือน ค่าใช้จ่าย การจร

๑๐.๕๕ น

นายดิษฐ์ คัมภีรยศ (สระบุรี) : สำหรับ กรม อัยการนี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติคดีสำหรับแผนกเงินเดือนไว้ แต่ว่าท่านเลขาธิการได้อ่านเร็วไป ข้าพเจ้าจึงขออภิปรายในข้อเงินเดือนที่ทางกรมอัยการ

ได้ขอตั้งตำแหน่งอัยการใหม่ คืออ่าอัยการจังหวัดชั้น ๕ ตำแหน่ง โดยให้อัตราเงินเดือน ๆ ละ ๒๐๐ บาท ในชั้นนี้ข้าพเจ้ามีความแปลกใจที่ว่าคณะกรรมการก็ได้คัดง้างแล้ว เพราะรายการเงินเดือนแผนกอื่น ๆ คูณเป็นของที่มากมายไปแล้ว ทางคณะกรรมการก็ได้คัดง้าง แต่สำหรับอัยการจังหวัด...

ประธานสภาฯ: ขอคัด กรมตำรวจนครบาล ท่านเดิมไปเรื่องอัยการใหม่

นายดิษฐ์ คัมภีรยศ (สระบุรี): ขอถามกรรมการ

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าอ่านเป็นนานสองนาน และไม่มีที่ถามกรรมการจะว่าอย่างไร

นายดิษฐ์ คัมภีรยศ (สระบุรี): ข้าพเจ้าได้คัดไว้ จึงอยากถามกรรมการว่ามีหรือไม่มี

นายทองอินทร์ ภูวิพัฒน์ (กรรมการ): ปรากฏอยู่ในบันทึกที่ส่งไปแล้ว

เลขาธิการสภาฯ: ๑. กระทรวงยุติธรรม ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี เงินเดือน ข. สำนักงานปลัดกระทรวง เงินเดือน ค่าใช้สอย ค. ชุดการ เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร

๑๐.๔๖ น.

นายหิม ภูวิพัฒน์ (อุมตราชาณี): สำหรับกระทรวง

ยุติกรรมในด้านงานปลัดกระทรวงนี้ ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติไว้เช่น
 เดียวกัน ที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตติครั้งนั้นก็เนื่องจากปรากฏว่าเงินเพิ่มใน
 ด้านงานปลัดกระทรวงนี้มาก และเมื่อได้ไปฟังคำชี้แจงของกรรมาธิ-
 การแล้ว เห็นว่าที่เพิ่มตำแหน่งที่ตั้งผู้พิพากษาในศาลใหม่ และ
 ในตำแหน่งเมื่อได้สอบถามรายการเงินเดือนแล้ว ปรากฏว่าตำแหน่ง
 ผู้พิพากษาให้เงินเดือนในศาลใหม่มีเงินเดือนถึง ๓๒๐ บาท เป็นหัวหน้า
 ศาล แล้วผู้พิพากษาอีก ๒๐๐ บาท จำศาล ๘๐ บาท เช่นนี้เห็นว่าเป็น
 การยังไม่สมควร เพราะว่าตำแหน่งใหม่เราควรจะต้องตำแหน่งที่ค่า
 แต่ทำไมจึงไปตั้งตำแหน่งที่สูง เช่นนี้ เป็นกรรมาธิที่แปลก อยู่ที่ คณะ
 กรรมาธิกรยังไม่ได้ออก เพราะว่าฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าจะได้ลดลง
 ลงไปอีกหน่อย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมาธิการ): สำหรับอัยการ
 ของศาลนั้น และสำหรับหัวหน้าศาล เราถือว่าเป็นข้าราชการชั้นเอก
 อัตรา ๓๒๐ ชั้นค่าความพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
 ส่วนเงินเดือน ๒๐๐ บาทนั้น ตามปกติผู้พิพากษาหัวเมืองเดิมเขาก็ได้
 ๒๐๐ บาทอยู่เช่นนั้น ส่วนจำศาลตั้งต้น ๘๐ บาท มีตามอันดับ นี้เข้าชั้น
 ค่า ลดอีกไม่ได้

ประธานสภาฯ: ผ่านไป

เลขานุการสภาฯ: ๓๕. กระทรวงเศรษฐการ ก. ด้านก-
 -งานเลขานุการรัฐมนตรี เงินเดือน ข. ด้านงานปลัดกระทรวง เงิน

เดือน ค่าใช้สอย การจร ค. กรมเจ้าท่า เงินเดือน ค่าใช้สอย
การจร ง. กรมทะเบียนการค้า เงินเดือน ค่าใช้สอย จ. กรม
ไปรษณีย์ โทรเลข เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร ฉ. กรมพาณิชย์
เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร

๑๐.๔๕ น.

นายเล่งเสียน พันยเศรษฐ (เซียงใหม่): สำหรับกรม
พาณิชย์ ข้าพเจ้าได้เสนอญัตติขอให้ตัดเงินออกห้าหมื่นกว่าบาท ที่
ข้าพเจ้าเสนอตัดไปนั้นก็โดยเหตุที่ข้าพเจ้าเคยคัดค้านไว้ตั้งแต่ต้นในการ
ที่จะลงมติรับหลักการแห่งงบประมาณแล้วว่า การที่เราจะไปจัดตั้ง
ข้าหลวงพาณิชย์ภายในประเทศเห็นมีความจำเป็นอย่างไร ข้าหลวง
พาณิชย์นอกประเทศได้ทำประโยชน์อะไรเกิดเป็นชั้นเป็นอันบ้าง ทั้งๆ
ที่ข้าพเจ้าได้เคยตั้งกระทู้ถามไปแล้ว คุณหม่อมจะหลายเดือน ก็คุณหม่อม
จะไม่ได้รับคำตอบ แต่ในกรณีเช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้ถือว่ากระทรวง
เศรษฐกิจไม่เป็นผู้มีผิดในอันที่จะขอให้เราทราบเดี๋ยวก่อน แต่ว่าคงจะ
เกี่ยวข้องกับวิชาการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนต่อที่ประชุมว่า ที่ข้าพเจ้า
ขอเสนอมิให้ตั้งข้าหลวงพาณิชย์นั้น เราคงมาตั้งข้าหลวงพาณิชย์
ประจำจังหวัดต่างๆ เพื่อกำเนินการคล้ายๆ เป็นหัวหน้าดำเนินการในอัน
ที่จะเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า เช่นข้าว เป็นต้น นอกจากนั้นเราจะหา

คนที่เขยวชาญจริง ๆ ไม่ได้แล้ว เราคือปลาดำน้ำไซ การที่ข้าพเจ้าว่าคือ
ปลาดำน้ำไซ จะทำให้ปลาดำน้ำไซ ปลาดำน้ำไซจะไม่เข้าไซ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจะ
ตกอยู่ในมือใครเราหรือไม่ว่า ถ้ารับการค้าอันเป็นดำเป็นดำมิได้ตก
อยู่ในมือของคนไทยเลย อย่างจังหวัดเชียงใหม่ ดังข้างที่หมื่นกพัน
เกวียน เขาก็ขอมาว่าเขาชื่อ นาย ก. นาย ข. แทน ข้าพเจ้าเห็นว่าเงินค่า
เหล่านี้ไม่ได้อยู่ในมือชาวสยามเลย แต่ยังเชียงใหม่ด้วยแล้ว เขาชื่อ
คนไทยเป็นสหกรณ์ แต่แท้จริงทรัพย์นั้นไปตกอยู่ในมือชาวต่างประเทศ
เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ถึงแม้ว่าเราจะตั้งข้าหลวงพาณิชย์ ก็คงจะทำให้
เราหาวิธีการที่จะหลีกเลี่ยงต่าง ๆ นานาในอันที่จะทำให้ภาษีการค้าหยุด
ชะงักไปได้

การที่ตั้งข้าหลวงพาณิชย์การค้าขึ้นทำไปถึงเงินซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้
ขอคิด เพราะข้าพเจ้าถือว่าได้มาคิดในตนเองแล้ว คือเงิน ๕ แสนที่
ข้าพเจ้าได้พูดในวันจะรับหลักการว่าเป็นการที่สูญหาย คือหมายความว่า
เราจะเอาเงินใหม่จำนวน ๕ แสนบาทไปซื้อโรงตีไฟมาทำ ถ้าเราจะซื้อ
ใหม่ราคาเงิน ๕ แสนบาทอาจไม่เพียงพอที่จะไปซื้อเราทำได้ นั้น
เราจะประกันได้ไหมว่า พวกเราจะไปควบคุมได้เป็นอย่างดี จ่าย
ไปเท่านั้นจะต้องเป็นเช่นนั้นเช่นนั้น ค่าเครื่องอุปกรณ์ ค่าใช้สอยต่างๆ
ในอันที่จะดำเนินการควบคุม นั้นเรามั่นใจแล้วหรือว่าจะไม่มีทางรั่ว
ไหล ถ้าหากว่ารัฐบาลรับรองว่าการทำเช่นนั้นถือว่าเป็นการทำตาม
นโยบาย ถ้าหากว่ามติคนนโยบายรับรองว่าจะรับผิดชอบแล้ว ข้าพเจ้า

ไม่ว่าอะไร แต่ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงว่าเงินทุก ๆ ดั่งตางค์ที่เราจะจ่ายไป
 นั้นเป็นไปอย่างทวิภาคีว่าเป็นเงินที่มาจากภาษีอากร เป็นวิธีที่ลำบาก
 ยากเย็น ก็ด้วยเรื่องภาษีอากรนั้น ถึงแม้เปิดสมัยประชุมมาแล้วได้ขอแก้ไข
 ไขในเรื่องภาษีอากรนั้นเป็นอันมาก ถ้าถึงใดที่เราไม่สมควรจะดำเนินการ
 การต่อไป เราก็หยุดไว้ และควรที่จะเสียดายหาทางอื่น แต่เราก็ควรจะ
 ดำเนินไป

ข้าพเจ้าเห็นใจกระทรวงเสรษฐการเหมือนกันว่า ถ้าไม่จึงทำ
 เช่นนี้ ก็โดยเหตุที่ว่าเราไม่มีทางที่จะแก้ไขภาวะการทำการค้าขายข้าว
 แต่ขอให้ตระหนักใจว่าแน่ใจ มั่นใจหรือ ถ้าว่าเราไม่มั่นใจแล้วเก็บ
 เงินก้อนนี้ไว้เสีย ปล่อยให้ทำเดย นอกจากถ้าเราไม่แน่ใจแล้ว เราจะ
 หิวระเขาระเรา คือเห็นเงินก้อนนี้แล้วเขายิ่งเดือด จะเขาหนีออกมา
 แดกกันเหลือข้าง แม้ว่าจะรวบรวมเข้าเป็นคลังเก็บก้อนนี้เรียกว่า
 ชาติวิจิตรใจของพวกพ่อค้าก็ดี แต่พวกพ่อค้าเหล่านี้มีสัญญาอะไร
 ไม่ค่อยพูด แต่ว่าจิตใจของพวกเหล่านี้ทำอะไรแล้ว เขารวมเป็น
 ก้อนทีเดียว เช่นเดยอนเขาจะซื้อข้าวในอัคราน ไม่มีใครจะซื้อข้าวใน
 อัครานเดย เราไม่เงินก็หาซื้อข้าวไม่ได้ เพราะว่าเรามีโรงสี แต่อัน
 นี้ไม่มีโรงสี เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็ควรจะพิจารณาให้จงหนักในอันที่จะ
 ดำเนินการในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นจึงคงขอตัดใจในเรื่องที่จะตั้งข้าหลวง
 พาณิชย มีได้ เพราะเหตุว่าจะไม่ได้ผลดีประดังก่ แล้วภายหลังก็ตั้ง
 เป็นกองทศลง แต่อันนี้ก็เลิกกันไป แต่อันที่หลังก็มาตั้งข้าหลวงอะไร

อีก เป็นการแปลก ๆ เช่นนี้ เมื่อคัดตองหนัก ๆ เข้า เงินไม่พอ แล้ว
ทำอย่างไร ออกกฎหมายมาตั้งสภาฯ ด้วยมาก ๆ บอกว่าจะเก็บภาษี
ข้าพเจ้าเป็นห้อง อย่างนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่เอารูป อย่างนี้ เพียงจะ
คัดตองเพราะควรวุ่นควรวนเดียว ข้าพเจ้าก็ระยิบคึก

ข้าพเจ้าเห็นใจในทางที่ว่าไม่เอาจะไปทำอะไรได้ นอกจากเป็น
วิชีกตอง แต่ขอให้ เป็นควรวุ่นควรวนเดี่ยวนั้น นั้นเป็นความเห็นที่
ข้าพเจ้าคงจะคิดถึงใจในเรื่องข้าพเจ้าหองพาณิชย์ มีอยู่เท่านี้ ข้าพเจ้าจะขอ
ฟังทั้งความเห็นของรัฐบาลและความเห็นของกรรมาธิการด้วย

ประธานสภาฯ: เมื่อไม่มีใครพูด ข้าพเจ้าจะให้ ที่ประชุมลงมติ

ขุนชำนาญอนุสาสน์ (สมุทรมหาการ): ขอให้กรรมาธิการแถลง

ประธานสภาฯ: กรรมาธิการไม่แถลง

นายเล็งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): ถ้าว่าทั้งรัฐบาล
และกรรมาธิการไม่แถลงเพื่อประโยชน์ของประเทศ ข้าพเจ้าขอให้
ผ่านไป ไม่คิดใจ

๑๐.๕๖ น.

ขุนชำนาญอนุสาสน์ (สมุทรมหาการ): ข้าพเจ้าขอเสริมมิต
หน่อย เพราะว่าโรงดีของคนไทยเราก็มียหลายโรงเหมือนกัน ถ้า
รัฐบาลได้ทำการติดต่อกับโรงดีคนไทยบ้าง จะเป็นประโยชน์ในการ
ซื้อข้าวและขายข้าวไม่น้อย...

ประธานสภาฯ: คณะเรื่อง

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ (จนบุรี) ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจ
หมายความว่า ถัดมาอีกผู้คนๆ มาแล้ว คราวนี้รัฐบาลก็ดี หรือ
กรมการก็ได้ ไม่อยากจะให้เรื่องนั้นพูดกันอีก กันงเฉยๆ เช่น
คราวนี้หมดทำกันเท่านั้น ทางสมาชิกก็ไม่มีโอกาสเลย

ประธานสภาฯ: ข้อบังคับเป็นอย่างนั้น ท่านยอมให้ออกข้อ
บังคับเอง ท่านต้องแก้ไขข้อบังคับ

พระยาไชยยศสมมติ (ประธานกรรมการ): กรรมการ
ไม่ได้ฟัง เพราะพูดในเรื่องนี้เห็นว่านอกเรื่อง คือที่ค้านในเรื่องโรงดี
อะไร ไม่ปรากฏในการพิจารณาเลย จึงไม่ได้ตอบ เพราะเหตุว่า
ไม่รู้ว่าจะตอบอย่างไรอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งไม่ได้อยู่ในเรื่อง เรื่อง
ที่พูดนั้นขาดวงพาณิชย์ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับการตั้งโรงดี
เลยจึงไม่อยากจะตอบ

ประธานสภาฯ: ผู้ใดเห็น ว่าควร จะให้เป็นไปตาม ร่าง ที่
กรรมการเสนอมาในเรื่องขาดวงพาณิชย์

ผู้มาชกยกมือตั้งมาก

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าให้เป็นไปตามร่างของกรรมการ

เลขาธิการสภาฯ: ข. กรมวิทยาศาสตร์ เงินเดือน ค่าใช้จ่าย
การจ

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี): ในเรื่องกรม
วิทยาศาสตร์นี้ ท่านทั้งหลายยอมเข้าใจอยู่แล้วว่า...

ประธานสภาฯ : ขอให้นายปรีกษ์พูด

๑๖.๕๘ น.

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าคิดไว้ในเรื่องเงิน
เดือนในกรมวิทยาศาสตร์เพราะการจ้างชาวต่างประเทศมาสำรวจและ
ตรวจค้นยาสมุนไพร ซึ่งตั้งในอัตราเดือนละ ๘๐๐ บาท ข้าพเจ้าไม่
พอใจอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าการสำรวจ และตรวจค้นยาสมุนไพร นั้น
คนไทยเราพอที่จะทำได้ คนไทยเราที่ไปเรียนต่างประเทศมาจากนอกก็มีเป็น
อันมาก ทั้งนายแพทย์และในทางวิทยาศาสตร์ กรมวิทยาศาสตร์ของ
เราก็มี กองแยกธาตุก็มี แต่เราจะตรวจค้นสำรวจ และตรวจค้นยา
สมุนไพรไม่ได้หรือ เราเป็นไทยต้องรักไทย ต้องได้ใจคนไทย เชื่อ
ความดีความสามารถของคนไทยเราเอง เมื่อเราส่งคนไปเรียนนอกต่างประเทศมา
มีความรู้ความสามารถมาทำหน้าที่ในตำแหน่งราชการ รัฐบาลได้ใจ
ให้ทำงานได้แต่ก็ควรที่จะได้ใจให้ตัดออกไป ไม่สมควรเลยที่จะจ้าง
ชาวต่างประเทศในสิ่งที่ไม่จำเป็น ในสิ่งที่เราพอจะทำได้ การจ้างเขา
นั้นเป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นว่า เราไม่รักไทยเราเอง เราไม่ไว้ใจ
คนไทยของเรา เราไม่เชื่อกำลังความสามารถของคนไทยของเรา การจ้าง
เขามาทำงานให้เราเช่นนั้น เท่าที่เคยทำมาแล้วเช่นครั้งก่อน ข้าพเจ้า
ทราบว่าจ้างมาตรวจไรมาเดเวีย และกำลังที่ยัง ยังมีชุมชนอยู่ทุกวันนี้
ไรมาเดเวียก็ยังมีทุกวันนี้ ไม่เห็นได้ผลอะไร เอาเงินไปมากมาย

ในการสำรวจโลกก็ไปศึกษาความเป็นไปของราษฎร
ชนบท แล้วบันทึกไว้ แล้วออกความเห็นว่าจะทำอะไร การ
ทำเช่นนั้นคนไทยทำไม่ได้หรือ จำเป็นอย่างยิ่งต้องจ้างเขา การจ้าง
เขามาเสียเงินมากมาย ผลที่ได้ไม่คุ้มเลย ด้วยเหตุนี้ในการที่จะจ้าง
เขามาตรวจค้นตมุนไพร ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นขอให้สมาชิก
ช่วยลงมติตัดเงินก้อนนี้

ประธานสภาฯ: กรรมการ เราหาว่าไม่จำเป็น กรรมการ
ไม่พูดเสียอีกแล้ว

๑๑.๑๑ น.

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษ
การ: ตามที่สมาชิกอภิปรายเมื่อก่อน ข้าพเจ้าเห็นใจ เห็นด้วยเป็น
อย่างยิ่ง , แต่ขณะทางกระทรวงเกษการหาคนไทยยังไม่ได้จริงๆ
จึงได้ต้องจ้าง ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วไม่จ้างเป็นอันขาด

ประธานสภาฯ: ผู้ใดจะพูด เมื่อไม่มีผู้ใดพูด ข้าพเจ้าขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าจะควรให้เงินไปตามร่างที่ กรรมการ
เสนอมาสำหรับเรื่องกรมวิทยาศาสตร์ ขอให้ ไปรคยกมอชั้น

สมาชิกยกมือต่อนมาก

ประธานสภาฯ: ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ ไปรคยกมอชั้น

สมาชิกยกมือ ๒ นาย

ประธานสภาฯ : เป็นอันทำให้เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ
เลขานุการสภาฯ : ข. กรมรถไฟ เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร
๑๕. สภาผู้แทนราษฎร เงินเดือน ค่าใช้สอย

๑๑.๐๒ น.

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าได้แปร
ญัตติในเรื่องเงินค่าใช้สอยไว้ แต่เมื่อได้มาตรวจตามงบประมาณที่
ได้ตั้งมานั้น กรรมาธิการให้ความเห็นว่าเห็นด้วย แต่ยังมีข้อข้องใจในวิธี
และรายการที่จะจัดทำ จึงยังไม่อนุญาต เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใคร่จะ
ขออภิปรายในที่นี้ เพื่อให้เห็นว่า วิธีการในการจัดการของข้าพเจ้านั้น
สมควรด้วยประการใด ในการที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตติเพิ่มเงิน ๓,๕๐๐
บาท ในการที่จะทำเครื่องตงกระแฉับด้วยไฟฟ้าใช้ ในสภาฯ นี้ นั้นก็
โดยประสงค์ว่าในการที่จะใช้เพื่อหลอดตงกระแฉับเพียง ก็โดยเห็นว่า
กระแฉับนี้มันสำคัญ ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายจงระดัดถึง
วันที่เราได้เดินไปเที่ยวโฆษณาแก่ประชาราษฎร ด้วยว่าเราต้องการ
กระแฉับเพียงไร และกระแฉับนั้นสำคัญเพียงไร กระแฉับ
เราขณะนี้ได้เพียงหนึ่งกระแฉับเท่านั้น มิใช่ที่เราจะต้องขณะนี้มาก
มายก็หาไม่ ครั้นภายหลังเมื่อท่านสมาชิกทั้งหลายได้เข้ามาสู่สภาฯ นี้
ได้มีข้อข้องใจเป็นจำนวนมากว่า ในเรื่องการหลอดตงกระแฉับของ
เรา นี้ รู้ดีที่จะไม่ได้ผลสมบูรณ์นัก บางท่านก็กล่าวว่าควรหลอดตง

กระแสนี้เพียงนั้นมันถูกต้อง และบางท่านก็กล่าวว่า มันมี ๆ ไม่ถูก และ
 เมื่อนับไปเท่าไรแล้ว สมาสักสภาวะนั้นก็ไม่มี อาจจะถูกเอาด้วยตาม
 ความพอใจก็ได้ ในการที่ข้าพเจ้าพูดเช่นนั้น มิได้ปรักปรำท่านผู้จ
 กระแสนี้เพียง หมายความว่า เป็นความเข้าใจของเพื่อนสมาธิก็ได้พูด
 ในเรื่องนี้ ตลอดจนการบอกกระแสนี้ ได้เท่าไรก็ไม่เห็น เพราะฉะนั้น
 เมื่อเราต้องการการกระแสนี้ให้เป็นไปโดยยุติธรรมแล้ว ข้าพ
 เจ้าจึงเห็นว่าสมาธิควรจะดี และใช้เครื่องไฟฟ้าสำหรับที่จะได้ โทศ
 ดงกระแสนี้โดยวิธีการดังที่ข้าพเจ้าจะได้อธิบายต่อไปนี้ คือ :-

๑. เราทำบายอันหนึ่งซึ่งคิดไว้ในตอนต้นแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าได้กะ
 ใจแล้วว่า จะคิดบายได้ตรงโน้น (ผู้ปฏิบัติได้ขึ้นไปยังค้ำประ
 ราชน) ซึ่งเขาคงเห็นได้ โดยทั่ว ๆ ไป สติอันหนึ่งเป็นสติที่ดีชา
 แปลว่าเราเห็นชอบด้วย ถ้าผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้ใช้ สติอัน
 อื่นหนึ่ง คือสติที่ดีนำเงิน เมื่อไม่เห็นชอบด้วยก็เปิดทางนำเงิน จะมี
 การขงใจว่า ถ้าเปิดทางขวาแล้วจะเปิดทางนำเงินได้ อีกเช่นกัน สติอัน
 ของรานั้นเราอาจจะทำได้ โดยวิธีการ เช่นนี้ คือเปิดขวาแล้วจะเปิด
 นำเงินไม่ได้ หรือเปิดนำเงินแล้วจะเปิดขวาไม่ได้ ในท่านองเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ไม่น่าจะขงใจ ต่อไปถ้าหากว่าสมาธิคนหนึ่งคน
 ใดไม่มาในสภาวะนั้นแล้ว แล้วก็จะเปิดสติช่วยออกเสียงไปด้วย
 ในชั้นนี้ไม่มีปัญหาอะไร ข้าพเจ้าได้คิดไว้แต่แรกแล้วว่า เรามีบุญแก่

คือหมายความว่า ไม่ต้องมีบุญแก้พิเศษอะไร ซึ่งสมาชิกในสภาฯ นี้ จะหาเอามาเองคนละอัน ใช้เครื่องครบแต่ใครจะมาเปิดของเราได้ ใคร ๆ ก็ไม่สามารถที่จะเปิดของเราได้ ถ้าหากว่าเครื่องเดียวจะเป็น อย่างไร ในชั้นนี้ผมคิดว่า หดอดเดียวดีหดอดหนึ่งเช่นนี้ เราก็เปิดบน หรือแก้ไขเดียว ทั้งนี้ข้าพเจ้าขออภิปรายว่า อย่าว่าแต่เครื่องไฟฟ้าซึ่ง ไม่มีชีวิตจิตใจเลย แม้แต่คนเราซึ่งมีชีวิตและมีการอนามัย มีหนอง รักษา และอะไรต่ออะไรหลายอย่างที่ช่วยเหลือให้เราดำรงชีวิตอยู่ ได้มานาน ๆ เช่นนี้ ก็ยังรู้จักเจ็บรู้จักป่วยได้ ในท่านองเดียวมันก็ตำมะทา อะไรต่อกับเครื่องไฟฟ้า ก็ย่อมมีเดี่ยบบ้างเป็นธรรมดาอยู่เอง ถ้าข้าพเจ้า จำไม่ผิด ถ้าได้ว่าได้มีบริษัทหนึ่งได้ซื้อขายเครื่องชนิดนี้ให้แก่สภาฯ นี้ หรือรัฐบาลนี้ ข้าพเจ้าจำไม่ได้แน่ อาจจะเป็นสภาฯ นี้ หรือรัฐบาลนี้ โดยมากไม่ใช่พวกเรา ก็ขอขจัดข้อไปว่า ราคาตั้งหมื่นหรือสองหมื่นเศษ ไม่เป็นการสมควร เพราะเหตุว่าเราไม่มีเงินเลย เมื่อมีข้อข้องใจเช่นนั้น ข้าพเจ้าหาหนทางที่จะให้ ไขจ่ายในจำนวนเหล่านี้ อย่างน้อยที่สุด คือ ๓,๕๐๐ บาทเท่านั้น นี้เทียบถึงจำนวนสองหมื่นหรือหมื่นเศษ โทลกันคงเกือบ ๓๐ เท่า จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่สภาฯ นี้ควร จะอนุมัติให้ ไขสวัสดิ์ ไฟฟ้า

ในการที่จะ ไขสวัสดิ์ ไฟฟ้านี้ ไม่หมายความว่าข้าพเจ้ากับสมาชิกประเภท ๑ จะเอาเปรียบรัฐบาลอย่างใดอย่างหนึ่งหาไม่ได้ ในการที่เราทำเช่นนี้ เราหวังจะช่วยผู้ที่จตุรคະແນนเดียวกันและมีผู้ที่บวกรคະແນนเดียวกัน

ตลอดจนกระทั่งประชาชนต่างก็มีให้กตกรหาขึ้นท้าว ได้ทำไปโดยไม่
ยุดติธรรม เมื่อเราต้องการความยุติธรรมแล้ว ก็เป็นรองดีแน่ ๆ ก็
เดียวกับที่เราควรจะมีไฟฟ้าไว้ใช้ ในสภาฯ

ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้สังเกตดูว่าในการโหวตคะแนนเพียงบาง
ครั้ง เช่นครั้งหนึ่งวันที่เท่าไรก็จำไม่ได้ ท่านรองประธาน กล่าวถึง
กันว่าน่าจะผิดไป ไม่ถูกต้อง ตลอดจนกระทั่งสมาชิกในสภาฯโดย
มากได้รู้ดีทุกอย่างแต่คิดว่า ไม่ได้จะเรียบริชยคืนก็ เมื่อเราเข้าใจ
แล้วว่า คะแนนเสียงเป็นของสำคัญเช่นนั้น แต่ก็เป็นกาจำเป็นอย่างยิ่ง
ที่เราควรจะมี ไฟฟ้า

ข้าพเจ้าทราบมาว่า ความขัดข้อง กรมราชการว่าเวลานี้ไม่
อยากจะใช้สวิตซ์ ไฟฟ้า เพราะเหตุว่าเราอยากจะมี ไฟฟ้าให้มันดีเสียทีเดียว
เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าขอย้อนกล่าวถึงหน่อของว่า เมื่อเขาขาย
เครื่องชนิดที่ก็ ก็บอกว่าไม่มีเงิน เมื่อเรามีจำนวนเงินน้อย กذبแย้ง
ไปว่าขอซื้อดี ๆ ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าอะไรจะเปิดว่าอย่างไร ก็ขอว่าเมื่อเวลาเขา
จะขายของก็มาขาย ราคาแพง ก็บอกว่าไม่มีเงิน ครั้นถ้าเมื่อทำได้ โดย
ราคานั้นก็ ขอบอกว่าเขาได้เขาของดี ๆ เกิด เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้ารู้สึก
หัวหมุน ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกัน

ด้วยเหตุนี้แหละข้าพเจ้าจึงเห็นว่า อยากจะขอความวินิจฉัยจาก
สภาฯ นี้ว่า ในการที่ข้าพเจ้าอภิปรายมาเป็นการสมควรไหม และ
ถ้าท่านทั้งหลายซึ่งมีความเป็นธรรม เห็นว่าในการที่ข้าพเจ้ากล่าวมานั้น

เป็นการต้มคอรอย่างย้ง ข้าพเจ้าคิดว่าธมาชิกสภาฯ นั้นคงจะโหดและ
อนุมัติให้เป็นไปตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวถึงตอนมานี้ และข้าพเจ้าอยาก
จะขอแสดงอีกสักนึกว่า ขอให้ท่านอย่าไปรักเข้าใจว่า ถึงแม้ว่าธมาชิก
สภาฯ นั้นจะได้อนุมัติให้เป็นไปตามนี้แต่จะไม่มีเงิน เพราะเมื่อวานนี้
ท่านกรรมมาชิกาวรคนหนึ่งก็ได้แสดงไว้ว่า ถ้าหากว่าธมาชิกฯ นั้นได้อนุมัติ
ให้เงิน แต่ตัวก็มิที่จะเอาได้ โดยไปเรียกเงินรายอื่นมาให้ ในเรื่องนี้เมื่อ
เป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าจึงขอตั้งตอนเป็นครั้งสุดท้ายว่า ถ้าท่านทั้งหลายเห็นว่า
ในเรื่องที่ข้าพเจ้าจะท่านเป็นเรื่องต้มคอรอย่างย้ง และท่านทั้งหลายรัก
จะทำแล้ว ก็หวังว่าท่านทั้งหลายจะกรุณาอนุมัติเรื่องนี้ของข้าพเจ้าให้
ออกไปได้

ประธานสภาฯ : ท่านจะว่าอย่างไร ท่านไม่ได้เปรยปฏิบัติได้นี้
นายเลียง ไชยกาล (อุปตราชมานี) : ข้าพเจ้าขอเรียนอะไร
สักหน่อย

ประธานสภาฯ : เรียนอะไรไม่ได้

๑๑.๑๒ น.

พระยาไชยยศสมบัติ (ประธานกรรมมาชิกาวร) : ในเรื่องการจะ
คิดเครื่องนับกระแสเพียงด้วยไฟฟ้านี้ ทางกรรมมาชิกาวรได้เห็นใจผู้เปร
ญัตติเป็นอันมาก ได้เชิญท่านผู้เป็นประธาน ของธมาชิกฯ นั้นไปชี้แจง
พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่การไฟฟ้าหลวง เมื่อได้รับคำสั่งแจงแล้ว ก็ปรากฏ

ถ้าในเครื่องที่ใด จะทำขึ้นหนึ่งไม่เต็มบรรณภาพอันเพียงพอ นอกจาก
 ๕ จำนวนเงินซึ่งคงได้ เจ้าหน้าที่การไฟฟ้าหลวงก็ตั้งโดยยอว่า ถ้าหาก
 จะทำให้ดี ควรให้มีผู้ดัดปฏิรูป (Full-Proof) มากขึ้น นั่นจะเป็น
 จำนวนเท่าไรก็ตามคงไม่ได้ เจ้าหน้าที่การไฟฟ้าหลวงได้รับว่าจะไป
 ลองคำนวณดูใหม่ และนอกจากนั้นก็มีปัญหาในเรื่องการที่ถมาชิกไม่
 ได้มาลงคะแนนเสียงด้วยก็ดี ในเรื่องนี้เจ้าหน้าที่การไฟฟ้าหลวงได้
 แจ้งไว้ว่า ถ้าหากว่าเราจะใช้กฎหมายอย่างรถยนต์ แล้วก็จะต้องเสีย
 เวลาซึ่งจะต้องส่งไป เมื่อคำนวณราคาเข้าแล้วก็คงไม่ได้ราคาคงที่ใด
 ประมาณ คือ ๓,๕๐๐ บาท เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้กรรมการจึงได้
 เห็นว่า ก่อนที่จะได้จัดทำลงไปอย่างนั้น ควรจะได้ ให้เจ้าหน้าที่ได้
 พิจารณาและประมาณราคาว่าค่าประมาณเท่าไร และมีวิธีการอย่างไร
 จึงให้สัมกับเงินที่จะจ่ายไป ด้วยเหตุนี้ กรรมการจึงมีดำมารถที่จะ
 กำหนดจำนวนเงินตามสัญญาปฏิบัติขอเพิ่มมาตามที่ขอมาในงบประมาณ
 นายเลียง ไชยกาล (อุปตราชาาน): ทำไมข้าพเจ้าไม่มีสิทธิ
 ที่จะพูดหรือในเมื่อ ข้าพเจ้าไม่ได้ปฏิบัติ ข้าพเจ้าอาจจะค้านหรือ
 เสนอญัตติอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งก็ได้ ที่ข้าพเจ้าบกมอช่น แต่ท่าน
 ประธานว่าท่านพูดไม่ได้ ท่านประธานหมายความว่าอย่างไร
 ประธานสภาฯ: ก็เขาได้ปรึกษากันไปหลายหนแล้วจนท่าน ที่
 ประชุมได้ตกลงว่า ผู้ที่ไม่ได้รับรอง หรือ ปฏิบัติแล้ว จะพูดไม่ได้
 เงินไว้แต่เรื่องที่กรรมการได้แก้ไขแล้วก็ยอมให้พูดได้

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ความจริงข้าพเจ้าจะไม่พูดแล้ว แต่เมื่อได้ยินท่านกรรมวาจา...

ประธานสภาฯ : รับรองหรือเปล่า

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ารับรอง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมวาจา) : รัฐบาลรับรอง ไม่ใช่ นายเล่งเสียนรับรอง

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : คือกรรมวาจาได้พยายามทำผิดไปจากที่เสนอ และที่พูดมานั้นก็ออกออกไปด้วย ข้าพเจ้าจึงขอชี้แจงว่า...

ประธานสภาฯ : ที่กรรมวาจาพูดนั้นคนละเรื่องนี้ท่าน ความที่นายเล่งเสียน สมาชิกสภาฯ ได้เสนอความเห็นไปนั้น เขาได้เรียกตัวข้าพเจ้าเองไปชี้แจง และเรียกเจ้าพนักงานไฟฟ้าห้องไปชี้แจง แล้วเขาก็เห็นว่าอย่างนี้ แล้วท่านจะพูดอะไรอีก

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ถ้าหากว่าจะมาคัดค้านก็ไม่ต้องให้พูดเช่นนั้นก็จะดูอะไรอยู่ ความจริงข้าพเจ้าเรียนแต่ใจว่าข้าพเจ้าไม่อยากจะพูด ที่ท่านกรรมวาจาทำบันทึกมานั้นผิดกับที่พูดได้ ท่านกรรมวาจาบอกว่าควรจะรอเงินจำนวนนั้นไว้ก่อน แล้วทำไมท่านจึงไม่รอไว้เลย ที่ท่านทำคั้งนี้เพื่อจะให้แต่จกกันไป เมื่อเช่นนั้นแล้วจะไม่ให้ข้าพเจ้าพูดอย่างไรได้ เพื่อรักษาประโยชน์ของสภาฯ เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้า ขออนุมัติต่อประธาน

เพื่อพูดในเรื่องนี้ว่า ที่กรรมวาจาทำมานั้น ชอบด้วยเหตุผลหรือไม่ ทางหนึ่งท่านบอกว่ารอให้คำนวณให้ถูกต้องเสียก่อนแล้วจึงค่อยขอมา อีกทางหนึ่งท่านเอาเงินไปให้ทางอื่นเสีย ข้าพเจ้าขอเรียนไว้เท่านี้

พระยาไชยยศสมมติ (ประธานกรรมวาจา) : ท่านดีมาชิก อภิปรายเมื่อก่อนเกี่ยวกับวิธีการทางงบประมาณ ไม่ใช่เรื่อง ศรัทธาหรือไม่ศรัทธา ข้าพเจ้าขอเรียนว่า การที่เราจะตั้งงบประมาณนั้น เราควรจะได้ประมาณเสียก่อนในขณะนั้น และถ้ามีไปบรรยายการเหล่านั้นแล้ว งบประมาณนั้นก็อาจจะไม่ได้เห็นข้อดีภาพเป็นแน่ ข้าพเจ้าได้เรียนถามแต่ที่ว่าบุญแก่จะได้ส่งมานั้นจะได้เมื่อไร เขาบอกว่าราว ๕ เดือน และไม่ทราบว่าจะเรียนร้อยหรือไม่ เมื่อเรียนนั้นแล้ว ที่จะรอไว้ก็จะเสียเวลาของงบประมาณโดยใช่เหตุ

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา) : ในเรื่องบุญแก่นี้ คือในประเทศไทยเวลานี้ข้าพเจ้าอยากจะใคร่พุดสักเทคนิคหนึ่งว่า ไม่ใช่ดีถูก เราคิดอะไรโดยมากมักจะคิดเดยเกิดไป ที่กัน ๆ เราไม่คิดกัน ทั้งนี้ถึงเหตุผลที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายต่อไปนี้ คือการที่จะเอาบุญแก่อย่างรถยนต์มาได้ก็คิดจริงอยู่ แต่จะต้องเสียเวลาถึงสามสี่เดือน ข้าพเจ้าได้อภิปรายว่าไม่จำเป็นจะต้องทำดังนี้เลย เพราะว่าเราทำด้วยขุมทรัพย์เราแล้วได้บุญแก่ก็ใช้ได้ บุญแก่สักหนึ่งไม่ก็บาทหาได้ในประเทศไทย ผลที่ได้รับก็ได้รับเช่นเดียวกับที่ส่งจากต่างประเทศ เพราะว่าพวกเราได้มีการศึกษามาสูง ๆ คิดอะไรก็คิดสูง ๆ ไปเสียหมด และไม่สามารภ

จะคิดอะไรที่หาได้ในประเทศเรา ข้าพเจ้าขอเรียนว่าข้าพเจ้าไม่ได้คิด
อะไรตั้งแต่ลงไปหาตัวเลย ข้าพเจ้าเคยคิดตั้งแต่ทำไปหาส่ง เต็ม
ข้าพเจ้าขอเรียนอีกข้อหนึ่งว่า การทำบุญแจกหมเมืองไทยเราทำได้ ทำ
ไม้อันหนึ่งได้ส่งยุดรอมเข้าไปแล้วก็ได้บุญแจก บุญแจกของใครๆ ก็ถือ
เอาไว้ เมื่อได้บุญแจกแล้ว ใครจะมาใช้สัตว์ชั้นนี้อีกก็ไม่ได้ นี่เรื่อง
มันเป็นเช่นนั้น

และนอกจากนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอให้ข้อสังเกตแก่สภาฯ นิสิต
เคียว ไม่มากหรอก เพราะจะต้องไปเป็น กรรมการพิจารณาพระ
ราชบัญญัติเงินอากาศ ทางนี้ที่สำคัญเหมือนกัน ที่อยากจะให้ข้อ
สังเกตไว้ คือโดยเหตุที่ข้าพเจ้ารู้สึกจะพอใจเหลือเกินว่าสภาฯ นั้นเป็น
สภาฯ ดัง เมื่อสภาฯ นั้นเป็นสภาฯ ดังแล้ว ไม่เฉพาะสมาชิกสภาฯ
ที่ไดเห็นกิจการของเราที่ทำอยู่ในเวลานี้ การโหวตคะแนนเสียงนั้น
ประชาชนผู้มาฟังตลอดจนคณะหนึ่งสี่พิมพ์ก็ได้มาเห็นการ โหวตคะแนน
เสียงเช่นนี้ด้วยเหมือนกัน เมื่อเขาเห็นว่าเป็นอย่างไรแล้วเช่นนั้น ถึงแม้
เราจะไม่พูดในทาง หนังสือพิมพ์ เขาก็ไปซุบซิบกันว่าเราทำอย่างไร
เป็นสิ่งที่สมควรไหม หรือเป็นสิ่งที่น่าอับอายอย่างไร เมื่อเป็นเช่นนั้น
ข้าพเจ้า ก็เป็น สมาชิก สภาฯ นี้ ด้วยคนหนึ่ง เราเป็นปลา ของ เคียวกัน
สมาชิกหนึ่งถูกตำหนิ แต่อีกคนอื่นก็ต้องถูกตีไปด้วย เพราะเป็น ปลา
ของเคียวกัน เดียวก็ของเคียวด้วยกัน เมื่อเช่นนั้นแล้วก็ควรระ ชาติชาว
ออกัสและตั้งที่นาจะชายให้หายไปเสีย เมื่อหายไปแล้วใครเล่าจะเป็น

คนดี ภาวะรัฐบาล สมาชิกประเภท ๓ และประเภท ๒ ก็จะได้ยินว่า
ชื่อ เคียงวนเขาทำกันดีแล้ว ไม่รวมเวรเหตุใดแต่ดี ดังที่ข้าพเจ้าอภิ-
ปรายมาน

เพราะฉะนั้นในที่สุดนี้ ขอให้ ท่านสมาชิกทั้งหลาย ได้พิจารณา
ว่า เท่าที่ข้าพเจ้าพูดมานี้ ถ้าเห็นสมควร ก็ขอได้ โปรดโปรด เข้าข้าง
ข้าพเจ้า ถ้าเมื่อเห็นว่ามีหลักฐานอะไรก็ขออย่าได้ โหวกเหวก ให้ เพราะ
เหตุที่ว่าว่าก็ว่าไม่ได้ มีปากก็เหมือน... จบแล้ว

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (กรรมวิธีการ) : ปัญหาในเรื่องนี้
ดูเหมือนจะไม่ใช้ว่าควรจะทำเครื่องไฟฟ้ามีคะแนนเสียงหรือไม่ ถ้าได้
ดูตามบันทึก แปรญัตตินั้นแล้ว ก็ได้บันทึกไว้ชัดเจนว่า “ นายเดือน
พงษ์ ไฉนณ ขอเพิ่มการจรร ๓,๕๐๐ บาท เพื่อทำเครื่องไฟฟ้ามีคะแนน
เสียงในสภาฯ เงิน ๓,๕๐๐ บาท กรรมวิธีการเห็นด้วย แต่ยังไม่ชั่งใจ
ในวิธีและรายการที่จะจัดทำ จึงยังไม่ควรอนุมัติก่อน” ทั้งนี้หมาย
ตอว่าไม่อนุมัติให้ทำ แต่ในการที่กรรมวิธีการจะอนุมัติเงินให้ ไปโดย
ที่ยังไม่รู้จัก รายการนั้น ความวิธิการ งบประมาณ ดังที่ ท่าน ประธาน
กรรมวิธีการ ได้ ชแจงมาแล้วจนเป็นภาระไม่สมควร ถ้าแม้ว่าในระหว่า
นสมาชิกสภาฯ ก็ได้ หรือสมาชิกผู้แปรญัตตินั้นก็ได้ ได้จัดการต่อส่วน
วิธิการและรายการที่จะจัดทำเป็นการ ปลอดภัยและไม่ให้มีภาระ ชดกชดัก
จนแล้ว และจากการต่อสอบถามปรากฏว่าทางสภาผู้แทนราษฎร โดยปกติ

ก็มีเงินเหลือจ่ายอยู่บ้างซึ่งพอจะทำได้ และในระหว่างนั้น ถ้าหากว่า จะทำการดอบดจนได้ถูกต้องแล้ว ข้าพเจ้าก็หวังว่า ถ้าว่า จะจะได้จัดการโอนเงินเหลือจ่ายมาตั้งเป็นการจรเพื่อรายการที่กล่าวนี้

นายเลียง ไชยกาล (อุปถราชธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้ผ่านมาตรา ๓ นี้ไปทั้งหมด เพราะเหตุที่ข้าพเจ้ามีเหตุผลดังต่อไปนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้มาฟังประชุมเพราะเหตุว่าไปติดธุระเรื่องอื่นก็จริง แต่ได้ไต่ถามได้โดยบังเอิญมาตั้งแต่เวลานี้ และไม่ได้ทำอะไรเลย เพราะเหตุว่าข้อบังคับฉบับนี้ว่า สมาชิกผู้หนึ่งท่านอื่น อีกคนหนึ่งก็สนับสนุนได้ ทั้งนี้ถ้าว่า เกิดมาติดปากกันอีกคนหนึ่งว่าไม่ให้คนอื่นพูด นอกจากสมาชิกผู้แปรญัตติ แล้วจะมีผลอะไรกัน และข้าพเจ้าถ้าขาดใจว่าต่อไปนี้จะมิประโยชน์อะไรกัน ไม่มีประโยชน์หรอก ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้ผ่านมาตรา ๓ นี้ไป

ประธานสภาฯ : ท่านพูดอย่างนั้นไม่ถูก ก็ข้อบังคับท่านแก้กันเองนี่ท่าน ข้าพเจ้าก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เมื่อสมาชิกบอกให้ข้าพเจ้ารักษาข้อบังคับ ข้าพเจ้าก็จำเป็นจะต้องปฏิบัติตาม เมื่อท่านไม่ได้แปรญัตติก็แสดงว่าท่านไม่คิดใจ เพราะฉะนั้นก็ไม่ยอมให้พูด แต่ถ้าแม้ว่าเป็นเรื่องที่กรรมวิธีการแก้ไขแล้ว ข้าพเจ้าก็ยอมให้พูดได้

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เบ็ดตกิปรายต่อไป

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ เมื่อท่านไม่มีคนรับของท่าน

นายพันธุ อินทวงศ์ (นครพนม) : ปัญหาสำคัญ ก็คือ เรา
สงสัยกันในเรื่อง ข้อบังคับ ด้วยความเคารพต่อ ท่านผู้เป็น ประธาน
ข้าพเจ้าเองมีความข้องใจ แต่ด้วยความเคารพต่อคำสั่งของ ท่านผู้เป็น
ประธาน ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติข้อนี้เพื่อให้ตัดความในข้อบังคับข้อ ๒๒
วรรคสุดท้ายนี้ ถ้าหากว่า ท่านประธานจะได้ กรุณาให้ พิจารณาญัตตินี้
เสียก่อนแล้ว จะเป็นการแก้ข้อข้องใจได้

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ายังไม่
เห็นด้วย ถ้าหากว่าเราจะมาตัดความที่ไม่ได้แล้ว เราจะต้องย้อนค้นไป
พิจารณากันใหม่อีกเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยแต่ก็เคยอ เพราะไหน ๆ
เราก็ได้ พิจารณามาแล้วก็ควรจะทำเนื่การต่อไป

ประธานสภาฯ : ไม่มีใครพูดแล้ว ข้าพเจ้า ขอให้ที่ประชุมลง
มติ ผู้ใดเห็นควรเป็นไปตามร่างของกรรมาธิการในเรื่องสภาผู้แทน
ราษฎรนี้ ขอให้ ไปรคยกมอดชน

ดมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ ไปรคยกมอดชน

ดมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

เลขานุการสภาฯ : ๑๖. ดำนักพระราชวัง

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ดำหรับดำนักพระ
ราชวังข้าพเจ้าข้องใจมาตั้งแต่ครั้งงบประมาณเข้าสู่สภาฯ ก็ขอเงิน
การจรรทคงไว้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อซ่อมแซม พระราชฐาน ก็ข้าพเจ้า

ถ้ามานมาคัดค้านเรื่องการจกรเงินซ่อมแซมพระราชฐานนี้ ก็โดยเหตุนี้
 ที่ว่า ข้าพเจ้าได้พยายามเป็นนักหนาในอันที่จะชี้ให้เห็นว่า เจตนา การ
 เก็บภาษีจากราชฐานนี้ เกิดขึ้นจริง ๆ จะให้ลายรูปมาให้ดูหรือจะ
 เอาหลักฐานอย่างไรก็ได้ ข้าพเจ้าพร้อมที่จะให้ดูได้ แต่รัฐบาลยอม
 ว่าการปรับปรุงภาษีอากรนั้นจะต้องค่อยเป็นค่อยไป ที่ข้าพเจ้าได้เรียน
 ให้ทราบแต่ดั่งว่า คนมันหิด ที่จะไปทบทวนว่าค่อยเป็นค่อยไปนั้นยากอยู่
 ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว กรมการก็มาเห็นด้วยในเรื่องการจกรซึ่งเป็น
 จำนวนถึง ๓๓๐,๐๐๐ บาท ในเรื่องนี้ทำไมเดี๋ยวจะรอต่อไปไม่ได้ ทั้ง ๆ
 ที่คนจะตายอยู่แล้วเราก็บอกว่าจะรอต่อไปก่อนเถอะ แต่ว่าพระราชฐาน
 นั้น เราจะไม่ซ่อมแซมลงไป ก็จะไม่ทำให้ ราชฐาน เกิดครุฑ อะไรเลย
 ทรุดโทรมก็ทรุดโทรมไป เมื่อถึงคราวจำเป็นแล้ว คนเรายังมีอันตาย
 ทำไมพระราชฐานทรุดโทรมไปบ้างจะปล่อยให้ไม่ได้ การที่จะเอาเงิน
 การจกรไปซ่อมแซมพระราชฐานนั้นไม่ได้ทำให้ประชาชนขาดความหาย
 ความเกิดครุฑเลย หรือไม่ได้ทำให้ราชฐานหายความยากจนเลย เป็น
 แต่ทำปฏิฐานออกนอกบ้านแขกเมือง เท่านั้น เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ ข้าพเจ้า
 เห็นว่าควรจะพิจารณาในแง่สำคัญจริง ๆ ว่า อันไหน ที่จะอยู่ไม่
 ได้ จะพึงลงมาที่คนตายก็ให้ซ่อมตงนั้น เพื่อไม่ให้ พังลงมาที่ตาย
 อันไหนที่เป็น ไบรอนด์ตุล เชิดหน้าชตา รองประเทศชาติ ควรจะบำรุงไว้
 นั้นก็สมควรที่จะทำ ข้าพเจ้าได้เรียนที่ประชุมหลายครั้งหลายหนแล้ว
 จนไม่อยากจะเรียนให้ทราบแต่ว่าการทำเช่นนี้ เป็นการเอาเงินทุ่มเทไป

บ้างที่จะเกี่ยวกับ วิธีการงบประมาณ ซึ่งทำให้ ท่านสมัคร เห็นว่าเป็น
 จำนวนมากมายเหลือเกิน ข้าพเจ้าขอชี้แจงวิธีทางงบประมาณ แต่เดิม
 คืองบประมาณแต่เดิมคงได้ ในงบประมาณของกรมศึตป่ากร คือให้
 กรมศึตป่ากรเป็นผู้ ซื้อมา กรมศึตป่ากร ก็ร้องเรียนมายังคณะ
 รัฐมนตรีว่า งบประมาณการ ซื้อแซมพระราชฐาน ที่มาตั้ง ในกรม
 ศึตป่ากรนั้นไม่ถูกต้อง จึงได้เปลี่ยนมาใหม่ให้อยู่ในสำนักพระราชวัง
 เรื่องงบประมาณ ซื้อแซมพระราชฐานนั้นข้าพเจ้ากราบ คือได้เคยตั้ง
 ราวระหว่างสามหมื่นถึงสี่หมื่นบาททุกปี เพราะฉะนั้นในบันทึกมาก
 ข ถึงหนึ่งแสนหนึ่งหมื่นนั้น ก็รวมค่าความเป็นเงินเพิ่มจำนวนเพียง
 เจ็ดหมื่นบาท แปลว่าเพิ่มขึ้นกว่าธรรมดา คือตอนที่ว่าจะเพิ่มไปทำอะไร
 บ้างเป็นการสมควรหรือไม่สมควรนั้น มีรายการปรากฏอยู่ในรายงาน
 ของคณะกรรมการหน้า ๑๒๕ คือที่เรียกว่า พระราชฐานนั้น บางที
คือจะทำให้เราเข้าใจผิดไปบ้าง คือที่ใช้คำว่า พระราชฐานนั้นไม่ได้
 หมายความว่าอะไรเฉพาะเป็นที่อยู่ของพระมหากษัตริย์อย่างเดียว ถ้าท่าน
 ดูในรายการจะเห็นได้ว่ามีหลายแห่งที่เจตนาแท้จริงเป็นที่ทำการ เช่น
คือวังปารุสกวัน ซึ่งมีตึกหลายตึก คือความจริงเป็นที่ทำการโดยแท้ แต่
 เราเรียกว่าพระราชฐาน พระที่นั่งอนันตสมาคมซึ่งเป็นที่ประชุมสภา
 ผู้แทนราษฎรนั้นก็เป็นพระราชฐานด้วย รายการอื่นหนึ่งซึ่งท่านจะเห็น
 ว่าเป็นรายการที่แรง คือพระที่นั่งจักรี พระที่นั่งจักรีนั้นเราได้
 พิจารณาทุกถวณแล้ว ทั้งสำนักพระราชวังและทั้งศึตป่ากรได้ คือ

กันตงคณะ กรรมมาธิการชนพาวรรณา กรุ๊ปดังกล่าว พระทนต์จกร ำ นได้
 ด้ร่างชน ด้ยเงินเป็น จำนวนมากมาย และเป็นชนหนึ่ง ที่เช็ดชอยู่ใ
 พระบรมมหาราชวังในเวดาน และที่ด้ร่างนั้นความจริงได้ ด้ร่างมาตง
 แต่ รัชชกาลที่ ๓ หรือที่ ๔ กันบว่า ด้ชการ ก่อด้ร่าง ในครั้งนั้น ไม่ได้
 เหมือนด้ชการก่อด้ร่างในเวดาน คือไม่ได้เอาเหตุก้เข้าไปเป็นแกนของ
 ด้กอย่างเวดาน ไซ้ไม่เป็นแกนของด้ก ทุกแห่งเป็นอย่างนั้น คราว
 นั้นเมื่อไม่ ขางในนนั้นผู้ก่นนก็จะ ด้นตงมา ทางด้งหน้าแต่ด้งหลดงก็
 มีด้กษณะอย่างเดียวกัน จึงมีปัญหว่าเราจะปล่ดอยให้ด้งตงมาด้ยหาย
 หรือไม่ ก็เห็นวว่าควรจะช่อมไม่ควรรจะปล่ดอยให้ด้งตงมาซึ่งจะด้ยหาย
 มาก คราวนั้นเรื่องเงินด้มหมันน พระราชด้งบางปะอินได้ด้งบประ
 มาณมาตงด้บักด้ยแล้ว โดยไซ้ด้งบประมาณไปใในราวด้งหมันนบาท
 แต่ยังไม่ด้มารถจะทำได้ร้จได้ ก็ยังค่างอยู่ คือใในรายการด้มหมัน
 บาทนั้น เทาที่ชาวพเจ้า ช้เงิน ชาวพเจ้าช้เงิน แต่ช้ขอเท้างจริง ที่ใดทามา
 ส่วนที่ค่าง จะให้หรือไม่ให้ นั้น ไม่เกี่ยวข้องกับชาวพเจ้า และรายการอื่ก
 ด้งหมันนบาท เป็นเรื่องช่อมด้ก ๆ น้อย ๆ เช่นหอพระธาตุ หอพระ
 ด้กาลัย หออุเทศ ๖ พดกหอ ๆ ด้กต่าง ๆ เถดานคด้งรายการ ใไว้ร้อยบาท
 ร้อยห้าด้บ ด้งร้อยบางเหต่าน ชาวพเจ้ารับรองใหน้าที่กรรมคด้งปากร
 ว่าเป็น ไบราณด้ถานที่ควรรจะรักษาไว้ นอกจากนั้นมรายการที่แรงอื่ก
 ด้นหนึ่งคือค่างน้กแพ ทว่าวด้กวี คือไม่ใช่เป็นค่างน้กแพค่างน้กแต่
 ด้จจริงเป็นที่ด้มหรับเก็บเรื่อยนศร์หลดง และเวดานจะด้งจริง ๆ คือทำ

เป็นเพื่อนไม่ได้ ถ้าหากว่าแพกครัด หรือพังดงไปแต่เรือยนต์
เป็นอันมากในนั้นก็พลอยเดียวไปคอย

เรื่องรายการที่ตงมาน ข้าพเจ้าขอเรียนอีกข้อหนึ่งคือ รายการ
ซ่อมพระที่นั่งจกฐนา ทวารวดีทมนนทาศาครี ไมหิมค คือพระที่นั่งจกฐนา
ถ้าจะซ่อมให้อยู่ในสภาพไปได้ก็จะต้องใช้เงินราวห้าแสนเศษ แต่
งบประมาณที่ตงมานก็ตงไปตามกำลังที่ควรจะทำได้ ก็กำลังของข้าง
คือ ทกทมนนทาศาครี ที่ ข้าพเจ้า ข้าง ทงน เพอ ความ สะดวก ของ การ
พิจารณาของสภาฯ ที่ท่านจะเห็นด้วยหรือไม่นั้นแล้วแต่ท่าน

นายฉ่ำ จิวีสเนตร (นครศรีธรรมราช): ข้าพเจ้ารับรองได้
คือสภาฯ นี้ได้ พิจารณา พระราชบัญญัติที่มา เท่าที่กรรมมาธิการได้
พิจารณามาแล้วแต่เดิมมายังสภาฯ นี้ ข้าพเจ้าได้อ่านบททวนดูแล้ว
และรู้สึกว่สภาฯ ออกจะอดแวงไปมาก ข้อบังคับก็ตาม อะไรก็ตาม
บางคนบอกว่าเคยก่อนท่านประธาน อะไรอย่างนี้เป็นต้น นี่สภาฯ
สูงสุดของชาติ รู้สึกว่าจะกลายเป็นโรงเรียนไปด้วยแล้ว เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าต้องการจะให้ผ่านงบประมาณนี้ไป ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ ผู้ใดเห็นด้วย ขอให้ ไปตรรับรอง

ประธานสภาฯ: ไม่มีใครรับรองนี้ท่าน

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม): ในเรื่องงบประมาณ
นี้ข้าพเจ้าคิดใจทั้งเงินก้อนค่าใช้ ด้ยแแต่งการจร แต่เรื่องเงินเดือน
แแต่งค่าใช้ ด้ยนั้นท่านกรรมมาธิการ ข้าง ให้ข้าพเจ้าเข้าใจแล้ว ส่วน

ส่วนการรณนักรวมวิชาการว่าเดิมเป็นของกรมศังกษากร แต่บันทึกเป็น
เงินโอนมา และเพิ่มเพียงเจ็ดหมื่นเศษ ๆ ไม่ใช่เล็กน้อย เหมือนกัน
ความจริงการซ่อมแซมพระราชฐานในขณะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า ยังไม่มี
ความจำเป็นยิ่งกว่าอย่างอื่น อย่างอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นยิ่งกว่านั้นเช่น
ที่ท่านสมุหราชโกศ ชี้แจงมาก่อนข้าพเจ้าว่า เช่น โรงพยาบาล โรงเรียน
ซึ่งเรายังขาดอยู่อีกหลายอย่าง ก็มีมีความจำเป็นเกี่ยวกับชีวิตจิตใจ
เกี่ยวกับ ส่วนรวมอยู่มาก แต่เราจะเอาเงินนี้ มาใช้ ในส่วนที่ยังไม่
จำเป็นนั้น เห็นว่าเงินซ่อมแซมพระราชฐานนั้นควรจะได้สร้างได้ช้ากว่านี้
เราควรพิจารณาความจำเป็นซึ่งหย่อนรองกว่ากันเพียงไร สำหรับ
พระราชฐานนั้น ยังไม่เห็น จำเป็นเลย สำหรับข้าพเจ้า เพราะเหตุว่า
พระราชฐานนอกจากสร้างเป็นที่อยู่ด้วยงาม เย็นตา เย็นใจแล้ว ประ
โยชน์อย่างอื่นยังไม่เห็นมีอะไรที่จะได้รับ ส่วนโรงเรียน โรงพยาบาล
อย่างอื่น ๆ ซึ่งเราต้องกันว่ายังไม่พอ ๆ และ การส่งเสริมฐานะของ
ราษฎรเช่นการเกษตร การชลประทานนั้น งบประมาณค่าใช้จ่ายก็
ได้รับน้อยเหลือเกินซึ่งน่าจะไปรวมกันทางนั้นมากกว่า สำหรับการ
ซ่อมแซมพระราชฐาน นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า ควร คัดเงิน ก้อนนี้ ออกเสีย
ข้าพเจ้ายังมีความเห็นไม่ตรงกับกรมวิชาการ ข้าพเจ้ามีความเห็นดังนี้

พระสารสาสน์ประพันธ์ รัฐมนตรี : ปัญหาเรื่อง การ ซ่อม
พระราชฐานที่ได้พิจารณากันมานั้น เมื่อก่อนข้าพเจ้าไปรับใช้ โกลด์

เข้าไปใน พระราชฐาน ข้าพเจ้า ก็คิดเห็น เหมือน อย่างท่านสมาธิก
 บางคนเหมือนกัน เพราะรู้ ดีกว่าตั้งสาระต่าง ๆ นั้นทำได้อำนาจกัน แต่
 เมื่อข้าพเจ้าได้ ไปรับใช้ โกลด์ ซิค เจ้าแล้ว ได้ ไปดู ไปคลำเข้าแล้ว
 บัญหาอยู่ที่ช้อเทจจริง เหตุผลของท่านอาจจะเป็นผู้ตั้งผลเลิศ อุดม
 กติหรือทฤษฎีอะไรร้อยแปด แต่ช้อเทจจริงมันจะพึงลงมาคอกหักกาย
 ข้าพเจ้าอยากจะขอร้องให้ท่านไปช้อเทจจริง ถ้าท่านได้ ไปเห็นแล้ว
 ถ้าท่านไม่เชื่อ ข้าพเจ้าจะเชิญไปให้เห็น ดองเดินคูชิ ถัดเดิน
 กันใหม่ เมื่อท่านไปเห็นช้อเทจจริง ท่าน จะรู้ ดีว่ามัน เป็น ความ
 จำเป็นที่เกี่ยวกับช้อเทจจริง ก็คือว่าเมื่อไม่ทำ มันก็พัง เมื่อมันพัง
 แล้วก็เป็นอันตราย แก่ทวีป และแก่ชีวิต และทั้งหมดก็เป็นทวีปของ
 ชาติ ไม่ใช่ของใคร ไม่ใช่ของท่าน ไม่ใช่ของข้าพเจ้า ไม่ใช่ของ
 พระมหากษัตริย์ ทวีปเป็นของรัฐ ชาติไทย ประเทศสยาม เรามี
 ใจสำหรับทำไม เรามีใจเพราะ รัฐธรรมนูญ ของเรากำหนด ว่าพระ
 มหากษัตริย์ปกครองเรา เรามีใจสำหรับท่าน เรามี ใจ สำหรับ
 การงานที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ เกี่ยวติศของชาติร่วมกัน ทำไม
 เล่าเราก็คงมี ไม่มีไม่ได้

ที่บัญชาเรื่องความจำเป็นที่ท่านบอกที่ตั้งหนักสำคัญ ตั้งน้ก
 สำคัญ เกี่ยวกับชีวิตจิตใจ ข้าพเจ้าอยากจะเวียนด้วยความเคารพ
 คำว่าจิตใจนั้นในข้อไหน จิตใจในรัฐธรรมนูญ จิตใจที่ต่อมา
 ถึงพระมหากษัตริย์ จิตใจที่ต่อมาถึงประมุขของเรานั้น ไม่สำคัญ

หรือท่าน ข้าพเจ้าเห็นว่าสำคัญเหมือนกัน สิ่งที่มีอยู่ถ้าเราไม่รักษาไว้ด้วยดี เมื่อความจำเป็นเกิดขึ้นเพราะความจริงมันจะพัง ถ้าเราไม่ทำเช่นนั้น เราจะทำอย่างไรอย่างไรได้ ท่านอธิษฏ์กรรมคิดปากกรท่านก็บอกแล้วว่าในข้อเท็จจริงเป็นเช่นนั้น ซึ่งบางท่านจะไม่เห็น เมื่อท่านได้ไปเห็นแล้ว ท่านจะเห็นว่าเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาทนั้นไม่พอหรอก ให้ด้กด้านบาทเกิดทำเสียคราวเดียว อย่างที่ข้าพเจ้าได้ฟังมาแล้ว

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าได้ฟังคำของท่านผู้หนึ่ง จะพูดในฐานะเป็นรัฐมนตรีหรือเป็นอะไรข้าพเจ้าก็ไม่ทราบแต่ไม่รู้ เพราะไม่ใช่ผู้แปรญัตติ เมื่อได้ฟังแล้วข้าพเจ้าก็ยังข้องใจ...

ประธานสภาฯ: ตามข้อบังคับบอกว่า “บทบังคับข้อนี้ห้ามมิให้ใช้คำอธิบาย หรือคณะกรรมการเจ้าหน้าที่” นั้นท่านนั่งอยู่ในคณะรัฐมนตรี และข้าพเจ้าก็ยอม ประเดี๋ยวจะว่าอีก

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): ปัญหาอันนี้เป็นปัญหาสำคัญ ข้าพเจ้าจะขอคัดค้าน ฉะนั้นคำที่ ท่านกล่าว ท่านบอกว่าฟังลงมาคนจะตาย อยากจะให้ตาย เพราะเหตุใด ก็คนอาจอยากจะตาย ภาษีกที่วาคอยเป็นค้อยไปนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าให้มันตายด้วยเหตุที่ฟังที่บอกไว้ แล่นหนึ่งหมื่นยังไม่พอ ถ้าหากว่าจะให้พอให้เต็มใจ ข้าพเจ้าขอเสนอว่า ร้อยเก้าด้าน เขาไปสร้างสถานที่ ให้หมด ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ ข้าพเจ้าคัดค้านแต่เพียงว่าขอให้สมาชิกคัดค้าน

ไปบ้าง ค่อยทำค่อยไปที่ละนิก จำเป็นอันไหนก่อน เช่นพระที่นั่งจักรีฯ และในเรื่องแพเรือหลวงนั้นเป็นอย่างไร จะไปพังกัยใครได้ ก็ขอให้พิจารณาเป็นรายการไป แต่ว่าทางการหาได้คิดว่าอันไหนสำคัญก่อนหลัง นี่สำคัญเดียวกัน ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัย สงสัยที่ว่าพระราชฐานซึ่งไม่มีชีวิตจิตใจกลับได้รับความเอาใจได้ยิ่งกว่าประชาชนของชาติเดียวกัน ข้าพเจ้าสงสัยอย่างนี้ต่างหาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง บอกว่าเงินเราคิด ได้เพียง เท่านั้นเท่านั้น เอา ไปเพิ่ม ในสิ่งจำเป็น ที่คิดไม่ได้จากพระราชฐานเช่นนี้แล้ว เราก็ไม่สามารถจะไปเพิ่มในสิ่งจำเป็นได้ ข้าพเจ้าจึงได้ตั้งข้อคิดคำนึงว่าสำหรับพระราชฐานนี้ จริง เรารับว่าเป็นโบราณวัตถุที่เราสงวน แต่เราต้องเลือกสงวนทำไมเราจะต้องเลือกสงวนทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้าเช่นนั้นแล้วแม้แต่บ้านของท่านนายกรัฐมนตรีจำเป็นจะต้องสงวนด้วย เพราะเป็นคนสำคัญของชาติ นี่แล้วคือไปภายหลังหน้าเราก็จะต้องหาเงินสำหรับซ่อมไว้ เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างเป็นของชาติเราควรที่จะสงวน แต่ว่าเราควรจะต้องเลือกสงวน

ในข้อที่ข้าพเจ้าว่านั้น คือให้ค่อยเป็นค่อยไป คือทำให้เป็นไปโดยมีระเบียบ คือ อันไหนสำคัญมากก็สงวนมาก และควรบำรุงก่อน และอันไหนสำคัญน้อยเราก็ควรจะปล่อยให้ก่อน สภาฯ เคยคิดเงินจำนวนนั้นมาหลายปีทีเดียว ตั้งขึ้นมาสภาฯ ไม่เห็นด้วยเลย แต่ว่าคราวนี้ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเป็นอย่างไรรอดมาได้ตั้ง ๑๑๐,๐๐๐ บาท ฉะนั้น

ถ้าแม้ว่าจะได้คิดลงบ้าง ข้าพเจ้าก็เห็นจะไม่ค่อยคิดใจ เพราะเห็นว่า
 ได้คิดลงบ้างก็เห็นจนท้อใจ เราได้คิดแต่ในแง่เหตุผลว่าถ้า
 หากเราไม่พยายามจะทำในเวลานี้ อันเราเห็นตาม แก่นข้าพเจ้า
 ไม่เห็นด้วยในบันทึกกรรมการ คืออันไหนที่สำคัญและจำเป็นที่จะต้อง
 ทำทั้งนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะไม่ให้ข้าพเจ้าคิดคำนึงอย่างไรได้ ข้าพ
 เจ้ามาพูดในที่นี้ไม่ได้ มีส่วนได้เสียในเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่ว่าข้าพเจ้า
 เป็นผู้แทนของราษฎรในราชอาณาจักร ไม่ใช่เพราะผู้แทนเชียงใหม่
 เท่านั้น ข้าพเจ้าจึงได้พยายามพูดให้เข้าใจกัน แต่จะเอาหรือไม่เอา
 แล้วแต่เหตุผล แล้วแต่ที่ประชุม ส่วนมาก ขอร้องให้เข้าใจไปว่า
 ข้าพเจ้าคิดคำนึงเพื่อให้มันพ้นกับคนตายเลย ข้าพเจ้าไม่ได้มีความตั้งใจ
 ที่จะทำอย่างนั้น

๑๑.๕๘ น.

พระยา ไชยยศ สมบัติ รัฐมนตรี อำนวยการ กระทรวง การคลัง
 ข้าพเจ้าขอเรียนถึงข้อเท็จจริงบางประการ ซึ่งท่านผู้ที่ได้อภิปรายมา
 แล้วบางทีจะไม่ได้อภิปรายให้เห็นที่เข้าใจโดยแจ่มแจ้ง กล่าวคือว่าการ
 ช่อมแซมนี้ ถ้าจะให้ ทำเต็มที่แล้วก็คงจะเป็นจำนวนเงินมากมาย นี้ได้
 พิจารณาเพราะว่าราชการที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น ได้ มีค่ากล่าวคือ ตาม
 ความเห็นของกรรมการนั้นอันตั้งแต่ ความจำเป็น ทั้งสิ้น ท่านจะ
 เห็นได้ว่าสิ่งใดซึ่งไม่จำเป็นนั้นกรรมการก็ได้ตัดไปแล้ว คงท่านจะ

แต่เห็นว่าจำนวนเงิน ๒,๘๘๒,๐๓๖ บาท ซึ่งคิดได้จากงบประมาณประจำ
 นั้น ก็ได้คิดด้วยการพิจารณาแล้วว่าไม่มีความจำเป็น สำหรับการซ่อม
 แซมรายนี้ กรมการก็ได้ซ่อมแซมแล้ว ได้ความว่าจะพยายาม ซ่อม
 แซมบูรณะสิ่ง ซึ่งจะพังลงมาเท่านั้น ถ้าตั้งก่อสร้างใด ซึ่งแต่เห็นว่าไม่
 มีอะไรอันน่าจะซ่อมแซมต่อไปเจ้าพนักงานก็ได้เคยเรียนกับ เจ้าหน้าที่ได้ว่า
 ขอให้รอดงเสียเถิด เพราะการที่จะคงบูรณะต่อไปนั้นอายุก็จะไม่ยืนนาน
 และอาจจะเปลืองเงินโดยใช่เหตุ ส่วนที่ท่านได้กล่าวในบางประการว่า
 การสร้างโรงพยาบาลหรือโรงเรียนนั้นได้ตัดง กรมการ มิได้คิด
 ว่าจะหาเงินที่ไหนเลย

ประธานสภาฯ : ไม่มีใครพูดแล้ว ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุม
 วินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เป็นไปตามร่างของกรมการเดี๋ยวนั้น
 ขอให้ไปรอกยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่งนามาก

ประธานสภาฯ : เป็นอันว่าให้เป็นไปตามร่างของกรมการ
 เลขานุการสภาฯ : ๑๗. ดำเนินงานราชเลขาธุการ ใน พระองค์
 เงินเดือน ค่าใช้สอย

นายดิษฐ์ คัมภีรยศ (สระบุรี) : เมื่อหมคมตรา ๓ แล้ว
 ข้าพเจ้าจะรอกดำงที่ข้าพเจ้าแปรญัตติได้ในกรม ขัยการ ส่วนกรม
 ดำงารณตุ้ข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติ ซึ่งผ่านมาแล้ว ...

ประธานสภาฯ : ขอให้ท่านนั่ง ส่วนมาแล้ว ท่านบอกจำเห็นด้วย

นายคิมจู คัมภีรยศ (สระบุรี) : จะให้กรรมการซึ่งพิมพ์
ผิด มาเป็นการคัดสิทธิเช่นนี้หรือ ...

ประธานสภาฯ : ขอให้ท่านนั่งก่อน อย่างนายแดงเขียนมาออก
ปากเสียงไว้จากกรรมการไม่ยอมให้พบกรรมการ ข้าพเจ้ายอมให้
เขาพูด ก็ไม่มีเรื่องวางอะไรเลย แต่ที่ท่านก็ได้รับรายงานกรรมการ
ไป ท่านก็ไม่ได้ชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบล่วงหน้า เพราะฉะนั้นเรื่องก็
ผ่านมาแล้ว สภาฯ นี้ก็เป็นสภาฯ ตั้งแต่ ๕๐ ปี เรื่องเล็กๆ น้อยๆ เรา
ไม่ควร เราควรเห็นเรื่องสำคัญเป็นประมาณ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
หวังว่า เรื่องเช่นนี้ ท่านคงให้อภัยข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้า ทราบล่วงหน้า
ข้าพเจ้ายอมให้ทุก ๆ อย่าง

นายคิมจู คัมภีรยศ (สระบุรี) : ที่ข้าพเจ้าพูด ก็ไม่มีเจตนา
อะไร ก็ขออยากจะได้ทราบได้เท่านั้นเอง

เลขาธิการสภาฯ : มาตรา ๕ ก.

๑๑.๕๗ น.

นายเล่งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : สำหรับในข้อ
กึ่งด้วยภาษีอากรที่ข้าพเจ้าได้แปรญัตติขอคั่งงบประมาณ เงินได้จาก
รัฐปกครอง ๘๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้ปรากฏในบันทึกของกรรมการ
และข้าพเจ้าได้ ไปแถลงอธิบายในที่ประชุมกรรมการแล้ว แต่ข้าพ-
เจ้ายังไม่ได้รับผลพอใจจากการที่กรรมการได้พิจารณา กรรมการ

ได้พิจารณาในการดกการเพิ่มเรื่อยไป แต่มาถึงภาษั้รัฐชูปการทั้ง ๆ
ที่มีผู้ แปรญคคิเขาไป คงหลายคน ท่านก็ผ่านไปเสีย ไม่เข้าใจได้โดย
เป็นท่านของคล้าย ๆ กันว่าเป็นของฉบับอื่น แต่จก้เลยไม่พิจารณา แต่
การกระทำเช่นนั้นก็ชอบที่ท่านจะทำได้ เพราะท่านเป็นมนุษย์มีจิตใจ
ย่อมแตกต่างกัน

ท่าน ข้าพเจ้าจะขอแถลงเหตุผลที่ว่า ทำไมข้าพเจ้าเสนอให้คิด
เงินลงในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐชูปการ ก็โดยเหตุผลที่ว่าเราได้มาพูดคุยกันใน
สภาฯ นับตั้งแต่ วันอภิปรายนโยบายของรัฐบาลใน วันอภิปรายวันแรก
แล้ว เราได้แถลงเหตุผลสำคัญถึงเรื่องโจรสลัดอย่างหนึ่ง ถึงเรื่อง
ความยากแค้น ของราษฎรอย่างหนึ่ง อันเนื่องมาจาก การที่จะหาภาษั้มา
เสีย แล้วภาษั้อื่นเป็นภาษั้ที่ไม่เป็นธรรม เป็นภาษั้ที่เรียกเก็บจากบุคคล
บุคคล ไม่ใช่เรียกเก็บจากทรัพย์สิน ท่านลองนึกดูว่า รัฐบาลชูปการ
ตั้งแต่ได้ก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นต้นมา ได้มีการพิจารณา
ลดภาษั้รัฐชูปการลงเพียงครั้งเดียวเท่านั้น คือลดลงหนึ่งบาท ส่วน
ภาษั้ค่านาและค่าส่วนท่ามลดลงเรื่อย ๆ ที่ท่าน ทำเช่นนั้น ข้าพเจ้า ก็เห็นดี
เหมือนกันในกาว่าที่ลดลง แต่ขอให้ระวังดี รัฐชูปการเก็บจากบุคคล
เมื่อไม่มันก็เรียกเก็บ แต่ภาษั้มาเช่นนั้นเก็บจากพันท์ เราเรียกว่าไปรคก-
ชัน (Production) ที่เกิดจากที่ดิน เมื่อพันคินนั้นไม่ได้ผล คือหมาย
ความว่าเกิดอุทกภัยก็ดี หรือเกิดฝนแล้งก็ดี การทำมาเดี่ยหาย รัฐบาล
ก็ออกกฎหมายยกเว้นค่าภาษั้ให้ด้วย แต่ว่ารัฐชูปการนี้ แม้ราษฎร

จะคบกับคนสักเท่าไร รัฐบาลไม่มีวันจะยกเว้นให้เลย เมื่อไม่มีฉันก็เอา
ตัวมาทำงานโยธา และรัฐบาลค่านึงหรือไม่ว่าลูกเมียของเขานี้รัฐบาล
รับผิดชอบ หรือเปล่า เขาทำอะไรผิด ท่าน เขาเขา มาทำงานโยธา
ความยากจน ไม่ใช่เขาอยากจะยากจน เขาเดือด ที่เกิดไม่ได้ ถ้าเขา
เดือดที่ เกิดได้แล้ว เขาจะมาเกิดเป็นลูกของรัฐมนตรี มาเกิดเป็นลูกของ
สมาชิกสภาฯ มาเกิดเป็นลูกของเศรษฐี...

ประธานสภาฯ : ขอให้รอมรค์

นายเล่งเสียน พันชเสรษฐ (เชียงใหม่) : ขอให้ข้าพเจ้า
ได้แสดงความจริงใจให้ทราบ เพราะว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นคือให้เหตุผล
ข้าพเจ้าไม่ได้ว่ากระทบท่านเลย นี่เป็นความสัจย์จริง คือเขาเดือดที่ไม่
ได้ เมื่อเดือดที่ไม่ได้ เขาก็เฝ้าทูลหาหมายมาบังคับว่าต้องมีเงิน เราบังคับ
สิ่งซึ่งเราทำไม่ได้ อย่างนี้เป็นการล้มคองหรือล้ม คนหนึ่งหาเงินไม่ได้
เช่นล้มหมอนี่หาเงินได้อันละหนึ่งบาท เรามบังคับว่าแก้ต้องหาให้ได้
สามบาท เช่นนี้ขอด้วยเหตุผลหรือไม่ อันนี้ขอให้พิจารณา ที่นี้
เมื่อเรามบังคับให้เป็นไปเช่นนั้นไม่ได้แล้ว เราทำไม่ไม่ว่าถึงพระราช
บัญญัติประถมศึกษาออกไป ถูกแกเอาเขาเข้าเรียน เด็กๆถ้าใคร
ให้ หนังสือเรียนถ้าใครให้ พ่อแม่ต้องหาให้ เมื่อหาอันยังจำ แล้ว
ต้องมีเงิน เพื่อดูแลรักษาการแต่ ที่นี้จะของเสียค่าหนังสือ และค่าเสื้อผ้า
สำหรับให้ลูกมาโรงเรียน เมื่อถึงคราวเสียเงินราชการ ๓ บาท ก็

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้ารับรองกับท่านได้ ว่าเรื่องรัชูปการนี้
 เข้าใจแจ่มแจ้งทุกคนแล้ว ท่านจะพูดเท่าไรเขาเข้าใจทุกคน ก็ขออย่า
 จะดก^{๕๕}ทงน

นายเล็งเสียน พันธเศรษฐ (เชียงใหม่): เมื่อเป็นเช่น
 ในฐานที่ข้าพเจ้าเคารพต่อประธาน ข้าพเจ้าขอขอรบรัดประเด็น คือว่า
 ข้าพเจ้าตั้งรายการขอแปรญัตติเงินแผ่นดินแปดหมื่นบาทนี้ มีความหมาย
 อยู่ว่า อย่างน้อยที่สุดได้พิจารณาในขณะนั้น คือว่าในปีพ.ศ. ๒๔๘๓ นั้น
 ให้เลิกการปรับที่อุดหนุน คือว่าจะเอาตามร่างของ ข้าพเจ้าเสนอไปก็
 ได้ คือเสนอในครั้งแรก ให้เลิกปรับที่อุดหนุน คือว่าให้ปรับ ๓๐ เปอร-
 เซนต์ และรัฐบาลบอกว่ายากด้วยการควบคุม เพราะฉะนั้นไม่เห็นด้วย
 ข้าพเจ้าจึงเสนอในครั้งที่ ๒ ว่าขอให้ปรับตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังจะได้อำหนด แต่มีให้เกิน ๕๐ เปอรเซ็นต์เป็นอย่างสูง

ในรายการที่ว่าจะลดลงนั้น แต่ทว่าท่านจะมาถามว่า จะเอาภาษี
 รายไหนมาชดเชยนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าแต่เดิม ภาษีรายได้ ซึ่งเราได้
 เคยเก็บ ๒,๕๐๐ บาทขึ้นไป เราเอาเป็น ๓,๒๐๐ บาทขึ้นไปเสีย และภาษี
 ซึ่งเพิ่มเพื่อยซึ่งข้าพเจ้าได้เคยตั้งกระทู้อถาม ข้าพเจ้าเตรียมอยู่เหมือนกันว่า
 จะเก็บภาษีซึ่งเพิ่มเพื่อย คือว่าเราจะลดลงคนที่คบแค่นจริง ๆ ข้าพ-
 เจ้าไม่ได้คบแค่น แต่ข้าพเจ้าเคยไปเห็น ข้าพเจ้าเคยออกไปคลุกคลี
 อยู่หลายเดือน ไม่ใช่อยู่เพียงเก็บค่าพูดเขามาพูด เช่นข้าพเจ้าครั้ง
 ดั่งสงสัยว่ากรรมาธิการไม่พยายามพิจารณา เป็นแต่เพียงบอกว่าจะไป

พิจารณาไม่ได้ งบประมาณมีหลักกรรมมาแต่ ถ้าพิจารณาแล้ว
ก็เกี่ยวกับการเงินจะตก อะไรเหล่านี้ ท่านทั้งหลาย ต้องนึกดูว่า แม้
ว่าเราจะตก ภาษีอากรลงจากงบประมาณ เราก็หาภาษีทางอื่น คือ
ว่าไปเพิ่มภาษีทางอื่นชน ซึ่งเป็นภาษีที่เกี่ยวกับทรัพย์สินเช่นนี้ เราก็
ยอมทำได้ เมื่อกรมการพิจารณาเช่นนี้ข้าพเจ้าก็จะพอใจ ในเมื่อ
ทางฝ่ายรัฐบาลได้พิจารณาเรื่องนี้ให้เป็นไปด้วยดี คือ พิจารณาเอา
ความจริงมาว่ากัน ไม่ใช่พิจารณาในเรื่องที่ว่าเขาตามใจสมัคร จะเอา
เมื่อไรก็เอาเมื่อนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกร้อนใจเหลือเกิน ขอเรียนให้ทราบ
เท่านี้ เพราะท่านประธานอยากจะให้ข้าพเจ้าจบบริบูรณ์

๑๒.๐๐ น.

เจ้าพระยาศรีธรรมราชเบศ (กรมการ) : ข้าพเจ้ารู้สึก
ความที่ท่านสมาชิกพูดไปนั้น พูดไปในทางนโยบายว่าควรจะได้
ภาษี ไม่ใช่พิจารณาในเรื่องงบประมาณซึ่งเรากระทำอยู่ในเวลานี้ คือ
นั้นควรจะได้หรือไม่ควรหรือไม่ตามที่ท่านอธิบาย ว่าควรจะได้หรือไม่
ควรได้ แต่เวลานี้เราไม่ได้พิจารณาเรื่องปรับปรุงภาษีโดย เรื่อง
ปรับปรุงภาษีนี้นับว่ารัฐบาลกับออกว่าในปี พ.ศ. ๒๔๗๓ จะพยายามปรับปรุง
บางอย่าง เวลานี้เราพูดถึงเรื่องงบประมาณ และตามหลักกรรมงบประ
มาณนั้น เราพยายามที่จะพิจารณาค่าแปรรูปคดีด้วยดี และเราได้ชี้แจง
กับผู้แปรรูปคดีนี้ ตามที่รัฐบาลตั้งงบประมาณรายได้มานั้นมีจำนวนแน่

นอน ไม่ใช่ธงหรือคำ เป็นจำนวนที่แน่นอน คือยอดเงิน ๓๐๘,๕๒๕,๘๕๐ บาท ซึ่งได้รับหลักการไปแล้วประการหนึ่ง นอกจากนั้นในเวลานั้น พระราชบัญญัติให้เก็บเงินรัฐปกครอง เมื่อมีพระราชบัญญัติอยู่ เราก็จำเป็นต้องเก็บ เพราะต้องทำตามกฎหมาย ก็เมื่อต้องทำตามกฎหมายแล้ว ตามวิธีการงบประมาณ เงินที่เก็บได้มานั้นจะเอาไปไหน ถ้าไม่เอามาใช้จ่าย เพราะฉะนั้นถ้าท่านตัดเงินรายนเงินงบประมาณก็ขาดไป ท่านก็บอกจะทำไม่วิชาการไม่ไปปรับปรุงภาษี จะแถมหรือไม่ว่าเราทำงบประมาณ เราจะปรับปรุงภาษีในขณะเดียวกันกับพิจารณางบประมาณอย่างไรได้

วิธีการงบประมาณนั้น ตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจนั้น คือแปลว่าเราสำรวจว่ารายได้มันเท่าไร ตามที่กฎหมายบังคับ ก็มีรัฐปกครองอยู่ในส่วนที่กฎหมายบังคับให้ราษฎรเสีย แต่ว่าการรัฐปกครองจะตั้งหรือจะเลิกหรือไม่เลิก นั้นเป็นอีกปัญหาหนึ่ง ปัญหาปัจจุบันนี้เราเก็บรัฐปกครองได้เท่าไร กรมการรายได้ก็พิจารณาต่อส่วนสถิติตัวเลขว่าเป็นเงินตามที่รัฐบาลตั้งมานั้นเป็นของเงินอันสมควรแล้วหรือ เรามาแปรญัตติว่าจะตัดได้อย่างไร คำแปรญัตตินี้เมื่อมีกฎหมายบังคับอยู่ เราก็มีความเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่เราทำตาม คำแปรญัตตินี้ไม่ได้ เพราะไม่ถูกวิธีการงบประมาณเลย เพราะเหตุที่ว่าเรามีรายได้อันแท้จริงอย่างไร รัฐบาลก็ตั้งรายได้ตรงตามกฎหมายอย่างนี้ ไม่มีทางอื่นที่กรมการจะทำได้นอกจากว่าถ้าตัดแล้วก็จะผ่านไป ส่วน

ที่ว่าสมควรจะแก้หรือไม่ เกณฑ์เป็นเรื่องแก้กฎหมาย เป็นอีกเรื่องหนึ่ง
ต่างหาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงจะพอแล้ว

๑๒.๐๓ น.

ขุนชำนาญอนุสาสน์ (สมุทรมหาการ): ข้าพเจ้าเกี่ยวข้องใน
การเซ็นชื่อรับรองในเรื่องรัชชูปการนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าพวกมากไปใน
เรื่องการแปรรูปคดี ในประเด็นที่ผู้เสนอมาที่เสนอในเรื่องที่จะให้ลดการ
ปรับเท่านั้นเอง ไม่ใช่ถึงเลิกรัชชูปการ แล้วรัฐบาลได้แข็งแรงแล้ว
เป็นที่พอใจกันทั่วไปแล้ว ข้าพเจ้าขอให้ตั้งมติ

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรจะให้ เป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการเสนอมาในเรื่องภาษีอากร ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือส่วนใหญ่

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าให้ เป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการ
เสนอมา ผ่านไป

เลขาธิการสภา: ข. คำธรรมเนียม ค. ผลประโยชน์ ง.
เบ็ดเตล็ด

ประธานสภาฯ: เห็นหมดเวลาแล้ว จะประชุมต่อไปเวลา

๑๕.๐๐ นาฬิกา

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๔ นาฬิกา

อรุณ ทองบั้งโชติ
ทองใบ สุกนชกนิษฐ
เสกกล เจตสมมา
ปรีกษ์ แก้วปลั่ง
ทองอยู่ พุฒพัฒน์
จำลอง ดาวเรือง
ทองสับ สุกะมารัต
รการบัญชา
ร.ต.อ. พงษ์ ระวังภัย
ฟอง สิทธิธรรม
สงวน ฉนนคร
บรรณวาท

ตรวจแล้ว ๒๓/๕/๒๕๖๓

วิฑูร
รองประธานคนที่ ๓ (ดงนามแทน)

สนิท ผิวนวน
ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร
บุญช่วย ตุ่นธมัต
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
ศิริ อินทร
ถิน จุฑะรพ
สุรินทร์ ถิพลากร
ผู้ตรวจงานการประชุม

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร